

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. května 2020 v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Mgr. P. Neumana a Eleny Klímové,

takto:

Obžalovaní

1. J. S., nar. XXXX v XXXX, jednatel společnosti XXXX., trvale bytem XXXX, XXXX, nehlášeně XXXX,
2. P. O., nar. XXXX v XXXX, jednatelem společnosti XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, nehlášeně XXXX, XXXX,
3. M. J., nar. XXXX v XXXX, vedoucí provozu v motorestu XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,
4. P. M. Š., dříve P. M. A., předtím P. Š., nar. XXXX v XXXX, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem XXXX, XXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody Věznice XXXX,

jsou vinni, že

obžalovaný J. S. jako jednatel společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen „XXXX“ nebo „XXXX“),

obžalovaný P. O. jako jednatel společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen „XXXX“),

1/2019

obžalovaný M. J. jako osoba jednající na základě udělených plných mocí za společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen „XXXX“) a XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen jako „XXXX“),

obžalovaný P. M. Š. jako jednatel společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, (dále též jen „XXXX“ nebo „XXXX“),

za využití společností XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen „XXXX“), jejímž jednatelem byl S.M.J.H., a XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen „XXXX“), jejímž jednatelem byl M. T., který zemřel již dne XXXX,

se v období od 14. 4. 2014 do 30. 3. 2015 v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty zapojili do uměle vytvořeného řetězce obchodních společností, v rámci něhož předstírali nákupy a navazující prodeje zboží, které bylo deklarováno jako stanová tkanina, PVC fólie a kosmetické tužky s výrazně nadhodnocenou cenou, jež vzhledem ke svým vlastnostem nebylo reálně použitelné k účelu, za jakým byly vedeny obchodní aktivity, přičemž jediným cílem formálně vykazovaných obchodních transakcí bylo neoprávněné uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty s tím, že první společnosti v řetězci (XXXX a XXXX) daň neodvedou a poslední české společnosti (XXXX a XXXX) uplatní nárok na odpočet daně na vstupu a dále budou deklarovat vyvezení zboží do jiného členského státu Evropské unie – Slovenské republiky a dále pak Rumunska a Spojených Arabských Emirátů, a za tímto účelem obžalovaní podepisovali listiny, vystavovali faktury, prováděli platby a další úkony nezbytné pro realizaci tohoto záměru, kdy konkrétně takto jednali ve dvou k tomu vytvořených obchodních řetězcích, a to:

1. v obchodech se stanovou tkaninou a PVC fólií došlo k vytvoření řetězce společností v následující posloupnosti - XXXX, XXXX, XXXX, XXXX nebo XXXX, XXXX, v rámci něhož:
  - a) J. S. od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 102014 ze dne 15. 8. 2014 stanovou tkaninu a PVC fólii za částku 14.070.279 Kč,
  - b) P. O. od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 452014 ze dne 27. 8. 2014 stanovou tkaninu a PVC fólii za částku 14.177.606,30 Kč,
  - c) M. J. od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 340014 ze dne 29. 8. 2014 stanovou tkaninu za částku 4.633.767,60 Kč a na základě faktury č. 340016 ze dne 30. 9. 2014 stanovou tkaninu za částku 1.665.395,60 Kč, a od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 350001 ze dne 30. 1. 2015 stanovou tkaninu a PVC fólii za částku 5.138.119,80 Kč a na základě faktury č. 350002 ze dne 16. 2. 2015 stanovou tkaninu za částku 2.906.904 Kč,
  - d) P. M. Š. pro společnost XXXX nakoupil od společnosti XXXX na základě faktury č. 14101 10006 ze dne 15. 12. 2014 stanovou tkaninu za částku 6.550.600 Kč bez DPH, a od společnosti XXXX nakoupil na základě faktury č. 15002 ze dne 17. 2. 2015 stanovou tkaninu a PVC fólii za částku 4.883.329 Kč bez DPH a na základě faktury č. 15003 ze dne 25. 2. 2015 stanovou tkaninu za částku 2.762.760 Kč bez DPH,

přičemž M. J. doklady od společnosti XXXX nechal zaevidovat do účetnictví společnosti XXXX a zahrnout je do daňových přiznání této společnosti k dani z přidané hodnoty, a to za zdaňovací období měsíce srpna 2014, které bylo podáno dne 30. 9. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I, se sídlem Příkop 25, 604 23 Brno (dále též jen jako „finanční úřad“), na základě čehož společnost uplatnila neoprávněně nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 804.207,60 Kč, a za zdaňovací období měsíce září 2014, které bylo podáno u finančního úřadu dne 29. 10. 2014, na základě čehož společnost uplatnila neoprávněně nárok na

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

odpočet daně na vstupu ve výši 289.035,60 Kč, a dále nechal doklady od společnosti XXXX zaevidovat do účetnictví společnosti XXXX a zahrnout je do daňových přiznání této společnosti k dani z přidané hodnoty, a to za zdaňovací období měsíce ledna 2015, které bylo podáno u finančního úřadu dne 2. 3. 2015, na základě čehož společnost uplatnila neoprávněně nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 891.739,80 Kč, a za zdaňovací období měsíce února 2015, které bylo podáno u finančního úřadu dne 30. 3. 2015, na základě čehož společnost uplatnila neoprávněně nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 504.504 Kč, čímž byla u společnosti XXXX zkrácena daň z přidané hodnoty ve výši 1.093.243,20 Kč a u společnosti XXXX ve výši 1.396.243,80 Kč, celkem tedy ve výši 2.489.487 Kč,

2. v obchodech s kosmetickými tužkami došlo k vytvoření řetězce společností v následující posloupnosti – XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, v rámci něhož:

- a) J. S. od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 005042014 ze dne 14. 4. 2014 kosmetické tužky Professional pencil za částku 25.289.000 Kč,
- b) P. O. od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 222014 ze dne 30. 4. 2014 kosmetické tužky za částku 25.426.940 Kč,
- c) M. J. od společnosti XXXX pro společnost XXXX nakoupil na základě faktury č. 340020 ze dne 5. 12. 2014 kosmetické tužky za částku 15.501.310 Kč a na základě faktury č. 350003 ze dne 17. 2. 2015 kosmetické tužky za částku 7.609.525,68 Kč, a
- d) P. M. Š. pro společnost XXXX nakoupil od společnosti XXXX na základě faktury č. 15001 ze dne 2. 2. 2015 kosmetické tužky za částku 13.843.000 Kč bez DPH a na základě faktury č. 15004 ze dne 25. 2. 2015 kosmetické tužky za částku 7.225.984 Kč bez DPH,

příčemž M. J. nechal doklady od společnosti XXXX zaevidovat do účetnictví společnosti XXXX a zahrnout je do daňových přiznání této společnosti k dani z přidané hodnoty, a to za zdaňovací období IV. čtvrtletí 2014, které bylo podáno u finančního úřadu dne 30. 1. 2015, na základě čehož společnost uplatnila neoprávněně nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 2.690.310 Kč, a za zdaňovací období měsíce února 2015, které bylo podáno u finančního úřadu dne 30. 3. 2015, na základě čehož společnost uplatnila neoprávněně nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 1.320.661,48 Kč, čímž byla u společnosti XXXX zkrácena daň z přidané hodnoty v celkové výši 4.010.971,48 Kč,

příčemž celkem tak obžalovaní v obou popsanych řetězcích ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I, se sídlem Příkop 25, Brno 604 23, IČ: 72080043, zkrátily daň z přidané hodnoty ve výši 6.500.458,48 Kč,

tedy

ve větším rozsahu zkrátily daň, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a spáchali takový čin ve velkém rozsahu,

tím spáchali

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016,

a za to se odsuzují

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

Obžalovaný J. S.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 100.000 Kč (stotisíc korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 (pěti) let.

Obžalovaný P. O.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 100.000 Kč (stotisíc korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 (pěti) let.

Obžalovaný M. J.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 100.000 Kč (stotisíc korun).

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu smluvního zastupování obchodních společností a družstev na dobu 5 (pěti) let.

Obžalovaný P. M. Š.

jakož i za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 28. 2. 2019, č. j. 9 T 112/2018-553 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2019, č. j. 7 To 108/2019-607; sbíhající pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 145 odst. 1 trestního zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 4. 2018, č. j. 2 T 107/2017-204 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2018, č. j. 8 To 226/2018; a sbíhající se přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2018, č. j. 3 T 52/2017-233 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2019, č. j. 11 To 1/2019-260,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznic s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to

- a) plynové pistole ASG model CZ 75D, ráže 4,5 mm, výrobní číslo 16F18720,
- b) zásobníku s tlakovou bombičkou,
- c) 8 ks střely 4,5 mm,
- d) průkazu Europolice č. 187 vydaného na jméno P. M. A.,
- e) 232 rolí látkové tkaniny a PVC fólií v šířce 120–170 cm a 14 papírových krabic obsahující kosmetické tužky, které se nachází v Centrálním skladu Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje v Brně, na ulici Pražákova 54, Brno, pod č. j. KRPB-117023-502/TČ-2015-060082-SO.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 (pěti) let a dále v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 3 (tří) let.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestech, které byly obžalovanému pravomocně uloženy rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 28. 2. 2019, č.j. 9 T 112/2018-553 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2019, č.j. 7 To 108/2019-607, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5.4.2018, č.j. 2 T 107/2017-204 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2018, č.j. 8 To 226/2018 a rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2018, č.j. 3 T 52/2017-233 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2019, č.j. 11 To 1/2019-260, jakož i

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., se sídlem Příkop 25, Brno 604 23, IČ: 72080043 majetkovou škodu ve výši 1.093.243,20 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 2 KZV 27/2018 ze dne 1. 11. 2019 bylo obžalovaným J. S., P. O., M. J. P. M. Š. kladeno za vinu spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku. Předmětného jednání se dle žalobního návrhu měli jmenovaní dopustit tak, že obžalovaný S. jako jednatel společnosti XXXX (dále též jen XXXX), obžalovaný P. O. jako jednatel společnosti XXXX s.r.o., obžalovaný M. J. jako osoba jednající na základě plných mocí za společnosti XXXX a XXXX (dále též jen XXXX a XXXX) a obžalovaný P. M. Š. jako jednatel společnosti XXXX (dále též jen XXXX), za využití společností XXXX (dále jen XXXX), jejímž jednatelem byl S.M.J.H., a XXXX (dále jen XXXX), jejímž jednatelem byl M. T., v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) se zapojili do uměle vytvořeného řetězce obchodních společností, v něhož rámci předstírali nákupy a navazující prodeje zboží, deklarovaného jako stanová tkanina a kosmetické tužky v celkové hodnotě v řádech desítek milionů Kč, ačkoliv ve skutečnosti se jednalo o zboží s mnohonásobně nižší hodnotou, kdy jediným cílem těchto transakcí bylo neoprávněné uplatnění nároku na odpočet DPH s tím, že první společnosti v řetězci - XXXX a XXXX daň neodvedou a poslední české společnosti - XXXX a XXXX si uplatní nárok na odpočet daně na vstupu a dále budou deklarovat vyvezení zboží do jiného členského státu EU, a za tímto účelem obžalovaní podepisovali listiny, vystavovali faktury, prováděli platby a další úkony nezbytné pro realizaci takového záměru. Konkrétně pak obžaloba jednání obžalovaných členila do dvou bodů. V bodě 1 se jednalo o obchody se stanovou tkaninou a průhlednou PVC fólií (dále pro stručnost bude uváděna jen stanová tkanina), kdy J. S. od společnosti XXXX pro společnost XXXX tyto nakoupil na základě faktury ze dne 15. 8. 2014 za částku 14 070 279 Kč, posléze je prodal na základě faktury ze dne 27. 8. 2014 společnosti XXXX za částku 14 177 606,30 Kč, aby společnost XXXX následně prodala stanovou tkaninu jednak společnosti XXXX na základě faktur ze dne 29. 8. 2014 za částku 4 633 767,60 Kč a ze dne 30. 9. 2014 za částku 1 665 395,60 Kč a dále společnosti XXXX na základě faktury ze dne 30. 1. 2015 za částku 5 138 119,80 Kč a faktury ze dne 16. 2. 2015 za částku 2 906 904 Kč, přičemž toto zboží následně od společností XXXX a XXXX zakoupila společnost XXXX, a to na základě faktur ze dne 25. 2. 2015 za částku 2 762 760 Kč bez DPH ze dne 17. 2. 2015 za částku 4 883 329 Kč bez DPH a ze dne 15. 12. 2014 za částku 6 550 600 Kč bez DPH. Obžalovaný M. J. přitom doklady od společnosti XXXX nechal zaevidovat do účetnictví společnosti XXXX a zahrnout je do daňových přiznání tohoto subjektu za zdaňovací období měsíce srpna a září 2014 a dále též zahrnul doklady z účetnictví společnosti XXXX a uplatnil je v rámci daňových přiznání za měsíce leden a únor 2015, čímž došlo u společnosti XXXX ke zkrácení DPH ve výši 1 093 243, 20 Kč a u společnosti XXXX ve výši 1 396 243,80 Kč. V bodě 2 obžaloby pak J. S. zakoupil pro společnost XXXX od společnosti XXXX na základě faktury ze dne 14. 4. 2014 kosmetické tužky za částku 25 289 000 Kč, které následně prodal společnosti XXXX, na základě faktury ze dne 30. 4. 2014 za částku 25 426 940 Kč, aby toto zboží bylo následně prodáno společnosti XXXX, na základě faktur ze dne 5. 12. 2014 za částku 15 501 310 Kč a ze dne 17. 2. 2015 za částku 7 609 525, 68 Kč a nakonec zboží nakoupila společnost XXXX, a to na základě faktury ze dne 2. 2. 2015 za částku 13 843 000 Kč bez DPH a ze dne 25. 2. 2015 za částku 7 225 984 Kč bez DPH. Obžalovaný M. J. pak obdobně jako v bodě 1 nechal doklady od

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

společnosti XXXX zaevidovat do účetnictví společnosti XXXX a zahrnul je do daňových příznání uvedeného subjektu za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2014 a únor 2015, kdy tímto postupem byly uplatněny neoprávněné nároky na odpočet daně na vstupu ve výši 2 690 310 Kč, resp. 1320 661,48 Kč a byla zkrácena daň z přidané hodnoty v celkové výši 4 010 971,48 Kč. Celkem tak v obou předmětných bodech obžaloby obžalovaní ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I, zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 6 500 458,48 Kč. V podrobnostech popisu skutkového děje nalézací soud okazuje na předmětnou obžalobu (č. l. 4668-4680).

2. Obžalovaný J. S. (č. l. 4745 verte – 4751 verte) popřel, že by se dopustil jakéhokoliv protiprávního jednání. Svě stávající trestní stíhání pak považuje za iniciované na základě nesympatií finančních úřednic vůči jeho osobě. Jmenovaný nejprve uvedl, že od roku 2008 byl jednatelem společnosti XXXX, kterou přebíral s dluhy na DPH přes 1 000 000 Kč. S finančním úřadem se dohodl na splátkovém kalendáři, který řádně plnil a během několika let dluh umořil. Společnost se zabývala především detektivními službami a částečně též obchodní činností. Měla v průběhu období 60 – 120 zaměstnanců, plnil, jak vůči nim, tak vůči státním orgánům veškeré povinné odvody a své podnikání charakterizoval jako dobré. Bohužel v průběhu doby došlo ke změně zákonů, v důsledku čehož mu vznikla povinnost proškolit zaměstnance, což si vyžádalo určité zvýšené náklady a rovněž o řadu zaměstnanců přišel. Potřeboval proto pokrýt mzdy a vzniklé náklady, ovšem pro neustálé kontroly ze strany finančního úřadu a dalších subjektů se rozhodl v roce 2015 dát firmu pryč. Tento převod zařizoval na základě udělené plné moci jeho právní zástupce Mgr. Bařinka. Obžalovaný se svou rodinou se fyzicky přepisu neúčastnil, odjel v mezidobí na dovolenou. Proto se u tohoto přepisu nesetkal s panem T., který společnost získal. S posledně jmenovaným se setkali až při předání účetnictví.
3. K obchodům se stanovými tkaninami uvedl následující. Od roku 1992 podnikal, pracoval rovněž v hotelu International v Brně a měl z tohoto působiště řadu známých z arabské komunity. Přes ně získal nabídku ke zobchodování tohoto zboží, k čemuž získal fotografie a rovněž vzorky. Tyto mu byly předány na parkovišti, zdálo se mu vše v pořádku. Pokud se týká gramáže, tuto opsal z dodacího listu a faktury. O obchodu se dozvěděl od svého známého, kterého označil jménem S., s nímž se náhodně potkávali např. v čajovně. Dříve spolu neobchodovali. S. mu řekl, že jeho známý má mít tkaniny, které snad měly pocházet ze středního východu. Setkal se proto v Brně s panem H., který zastupoval společnost XXXX. V daných obchodech neměl deponovány žádné peníze, šlo o transakce na bázi provize. Objem obchodů byl do 20 milionů, přičemž jeho hrubý zisk představoval asi 150 000 Kč. Neměl čas tyto obchody dlouhodobě řešit, učinil nabídku několika firmám a nakonec se dohodl se společností XXXX, za kterou vystupoval pan O.. S tímto se obžalovaný znal od mládí, měli spolu dříve více obchodních aktivit. Jednalo se o minimálně 10 obchodů, jehož předmětem bylo různé zboží či poskytování služeb. Obchod byl pro něj cenově zajímavý, nepotřeboval z něj velký zisk, protože pouze zboží koupil a ihned prodal. Dostal řádně zaplacen od společnosti XXXX a rovněž on řádně zaplatil svému dodavateli. Pokud se týká těchto plateb, když dostal peníze, hned je dával dál. Část se uskutečnila bankovním převodem, druhá část (v objemu asi 10-15%) pak probíhala hotovostně. Peníze získával přímo od pana O. a dával je panu H.. S posledně jmenovaným se setkávali podle domluvy, např. v kanceláři, u dálnice či na kávě. S obžalovaným O. se pak setkával 3x - 4x týdně buď u O. ve skladě nebo v budově IBC Centra v kanceláři. Řádově si takto předali peníze 50-60x. Zboží dovezl kamion do areálu skladu společnosti XXXX v XXXX, XXXX To bylo rovněž poprvé, kdy obžalovaný viděl celé zboží. Za pomoci vysokozdvížného a paletového vozíku zboží složili, předali si dodací listy a on následně zaplatil daň. Na dalších obchodních transakcích, které se vztahovaly na stanové tkaniny, se již nepodílel.
4. Pokud se týká kosmetických tužek, průběh obchodu byl podobný jako u tkanin, jen trval delší dobu – řádově měsíce. Jeho známý ze Slovenska R. K. mu jednou volal, že jeho známí jedou z Prahy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

přes Brno do Bratislavy, a zda se s nimi nemůže potkat. Těmito osobami byli pan E., se kterým se obžalovaný znal již z dřívější doby, pan T., který byl jednatelem společnosti XXXX a dále třetí osoba, jejíž jméno si přesně nevzpomíná, jednalo se o nějakého J.. Od nich dostal krabici vzorků, kterou odvezl k rodičům do garáže. Důvod, proč byl osloven je ten, že dříve pracoval jako obchodní zástupce pro společnost XXXX, a to zejména s dekorativní kosmetikou. Původně chtěl sám tužky nabízet finálním odběratelům do obchodní sítě, ale nakonec na to neměl čas a zapomněl. K tužkám měl informace, že pocházejí z USA, podle internetu se prodávaly za 4 až 5 USD za kus. Nepředpokládal, že u tužek platí stejné podmínky uvedení na trh jako je tomu u potravin, nic k tomu nezjišťoval. Nápis na tužkách byly a ani obchodní partner, kterému tyto posléze prodal, tedy společnost XXXX, nic takového neřešila. K zobchodování tužek tedy došlo podobně, jako tomu bylo u tkanin. Ke společnosti XXXX si vyjel jako u každého svého obchodu, výpis z obchodního rejstříku. Písemnou smlouvu neuzavíral, dodací listy a faktury byly řádně vystaveny. Tyto pak dokládal finančnímu úřadu a založil do účetnictví. Finančnímu úřadu též doložil i čestné prohlášení od pana E.. Tužky dorazily v nákladním autě, byly dovezeny před sklad společnosti XXXX, která o ně projevila zájem, stejně jako o tkaniny. Zde se tužky složily. Pro tu část, kterou měl od počátku v garáži, si přijel obžalovaný O.. Počty kusů tužek seděly, splatnost faktur byla vzhledem k celkové vysoké částce stanovena na 3 měsíce. Ani tímto obchodem nic neriskoval, neboť žádné vlastní peníze v obchodech neměl. Objem obchodů se pohyboval mezi 14 – 20 miliony Kč, přesně si již nevzpomíná. Obžalovaný potvrdil, že od společnosti XXXX dostal řádně zaplacen a rovněž tak on řádně zaplatil společnosti XXXX. Zisk z obchodů měl přibližně ve výši 100 000 Kč. Platby probíhaly v hotovosti, peníze získával od O. a předával je E., který mu za to vystavil příjmový doklad. S E. jednal, neboť tento mu předložil notářsky ověřenou plnou moc od T. V uvedené době nevěděl, že T. v roce 2013 zemřel, tuto skutečnost se dozvěděl až od policie. K předávkám peněz E. docházelo v Praze či na Slovensku, popřípadě někdy E. přijel do Brna. S O. si předávali peníze obdobně, jako tomu bylo v předchozím obchodě se stanovými tkaninami. Obžalovaný přiznal chybu v tom, že takovéto jednání bylo v rozporu s platnými předpisy o předávání hotovosti. Důvodem, proč chtěl, aby platby byly realizovány v hotovosti, byly probíhající kontroly ze strany finančního úřadu. Měl strach, že dojde k pozastavení plateb na jeho účtech, jako se tomu stalo již v minulosti.

5. Ke své osobě pak obžalovaný uvedl, že v 90tých letech byl soudně trestán pro drobnou dopravní nehodu, za což dostal podmíněný trest. Rovněž spáchal kuriózní přestupek v podobě zničení vánočního stromku v obchodním centru Vaňkovka. Jmenovaný je ženatý, má 4 děti, z toho 3 vlastní. Jedno dítě je nezletilé. V současné době pracuje jako manažer čerpací stanice XXXX v Hodoníně s příjmem 20 000-30 000 Kč měsíčně. Žádné dluhy nemá, stejně jako nemovitý majetek. Vozidlo užívá firemní. Bydlí u rodičů v XXXX.
6. Obžalovaný P. O. (č. l. 4751 verte – 4755) rovněž popřel spáchání trestné činnosti, resp. to, že by s kýmkoliv tvořil řetězec firem podílejících se na účelových transakcích, jak to tvrdí obžaloba. Společnost XXXX založil v roce 1998, od té doby až do současnosti má sídlo v Brně na ulici XXXX. S manželkou podniká v oboru fotoslužeb. Obžalovaný uvedl, že finanční úřad mu společnost „zařídí“, ve spojitosti s níže uvedenými obchody.
7. Za první v posloupnosti považuje obchody s kosmetickými tužkami. V roce 2014 mu tento obchod nabídl spoluobžalovaný S., který mu poskytl vzorky (celou krabici) a následně od něj odebral větší množství, které uskladnil ve svém skladu XXXX v Brně. Tento má od roku 2003. O původu tužek nic nevěděl. Zboží nabízel svým obchodním partnerům, zájem projevila společnost XXXX, jejímž zástupcem byl pan S., který vystupoval na základě plné moci. S posledně jmenovaným se obžalovaný potkal někde ve Vaňkovce, kde S. seděl s někým, komu obžalovaný rovněž tužky nabízel. S. si pak odvezl vzorky a následně si přijel pro asi 300 000 kusů tužek, ty byly baleny v krabicích a v nich uloženy v igelitových pytlících. Z tohoto obchodu proběhla část plateb, a to jak přes účet, tak v hotovosti. Následně však S. měl problémy s finančním úřadem, kdy také

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

obžalovaný byl v Kladně u finančního úřadu vypovídat a potvrdil pravost tužek. V uvedené době nevěděl, že společnost XXXX uplatnila z obchodu nadměrný odpočet DPH. Následně mu S. sdělil, že nemá odběratele a buď mu bude kupní cenu splácet, nebo mu tužky vrátí. Obžalovaný si zvolil vrácení, k čemuž došlo počátkem prosince 2014. Do stávající doby pak má obžalovaný spor s finančním úřadem, kdy toto vrácení tužek bylo zpochybňováno a v důsledku toho doměřili společnosti XXXX DPH. Kosmetické tužky však byly ze strany XXXX skutečně vráceny a obžalovaný je nabídl M. J., se kterým již realizoval obchody s látkami. Od něj dostal vše zapláceno a také on zaplatil vše společnosti XXXX. Platby probíhaly částečně přes bankovní účty a částečně v hotovosti. V uvedené době měl kancelář v IBC Centru, peníze S. předával tam nebo jezdil do jeho kanceláře v Židenicích. Požadavek hotovostních plateb byl vznesen ze strany S.. K ceně, resp. hodnotě tužek obžalovaný uvedl, že je přesvědčen, že existuje znalec, který dokáže udělat ocenění tužek. V současnosti jsou takové tužky na internetu nabízeny za 120 – 180 Kč.

8. Ke stanovým látkám obžalovaný uvedl, že tyto mu nabídl rovněž obžalovaný S., dostal od něj vzorky, aniž věděl o původu zboží. Tyto látky pak obžalovaný nabídl svému známému M.V., který má cestovní kancelář. Ten mu po určité době vzorky vrátil s tím, že zájem nemá, ale seznámil ho s M. J., který naopak zájem měl. Látky byly převezeny do skladu kamionem a byly uskladněny na dobu minimálně půl roku, než si pro ně J. na několikrát přijel. Když zboží bylo přivezeno, fyzicky celé viděl, byly baleny v průhledných fóliích. Počítali role, barvy a rozměry nezná. Pokud jde o gramáž, pak tato byla uvedena na faktuře od S. a on ji pouze opsal. Žádné látky s potisky mezi zbožím nebyly. Je přesvědčen, že zboží mělo svou hodnotu. Pokud obžaloba uvedla, že běžná gramáž stanových látek je 350 – 800 g/m², má důkaz z internetu, že existují látky s gramáží 93 g/m². Platby, které za látky dostával od J. a následně platil S., probíhaly stejně jako u shora uvedených kosmetických tužek.
9. Obžalovaný dále uvedl, že neví, co J. s látkami či tužkami dělal. On sám do obchodu vložil jen peníze, které sloužily na platby nájmu za sklad, tento ostatně platí dodnes. Na shora uvedených obchodech se nikterak nepodíleli sourozenci V.. Obžalovaný k obchodům od nikoho nedostával žádné instrukce. Spoluobžalovaného S. zná dlouho, realizovali společně i jiné obchody, a to kosmetiku či reklamní předměty, kdy toto zboží opět prodával M. J.. S. zboží prodával, buď za společnost XXXX, anebo dále za společnost XXXX. V některých případech existovaly písemné smlouvy, v projednávaném případě však toto není schopen říct. Neví, jaké platby probíhaly v hotovosti a co přes účet. S M. J. se seznámil v roce 2014 či 2015, jak již bylo uvedeno, seznámil je M.V.. J. zastupoval na základě plné moci společnosti XXXX a XXXX – Rezidence XXXX. Jednatel společnosti byl některý ze sourozenců V. Dále obžalovaný zná osobu B.J., se kterým se seznámil přes známého před 6 či 7 lety. Nescházeli se pouze v roce 2009, měli jednu společnou aktivitu. Spoluobžalovaného Š. viděl jednou v životě, a to v restauraci v Brně. Seznámil je M. J. a ten Š. označil za člověka, který bude obžalovanému dlužit nedoplačenou fakturu od společnosti XXXX. Obžalovaný se snažil Š. poté několikrát písemně i telefonicky kontaktovat, ale bezvýsledně. Dále obžalovaný uvedl, že společnosti XXXX, XXXX XXXX, XXXX, XXXX, mu nic neříkají, stejně jako nezná osobu pana H.
10. Ke své osobě pak P. O. uvedl, že je rozvedený, s bývalou manželkou žije ve společné domácnosti v nájmu. Nevlastní žádnou nemovitost, pouze skútr, má dvě zletilé děti. Svě dluhy vyčísлил v hodnotě 1,7 milionu Kč. V současné době jsou proti němu vedena dvě trestní řízení.
11. Obžalovaný M. J. (č. l. 4755 – 4758 verte) uvedl, že v létě 2014 ho kontaktoval jeho známý M.V., s nímž se stýká několik let a dotázal se ho, zda nemá zájem zobchodovat zboží v podobě stanových tkanin. O jejich původu nic nevěděl. Tyto látky byly před tím V. nabídnuty pro společnost XXXX, která se zabývala obchodním ruchem, nicméně V. je neupotřebil a dotázal se obžalovaného, zda by je uměl zobchodovat. O toto M. J. měl zájem. V uvedené době měl obžalovaný společnost XXXX, který se zabývala zpracováním biomasy, dále obchodoval se dřevem a rovněž měl pronajatý

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

sportovní areál a vlastnil restaurace. M.V. obžalovaného seznámil s P.O., s nímž jeli k němu do skladu, kde mu O. ukázal zboží a dal vzorky. Obžalovaný rozeslal e-maily svým obchodním partnerům, na jejichž jména si již nevzpomíná a po nějaké době se mu ozval P. Š.. Tohoto zná z dřívější doby, dělali spolu nějaké obchody. M.V. pak obžalovaného seznámil se svým bratrem T., který byl jednatelem společnosti XXXX, aby zaštitil obchod, neboť obžalovaný v té době neměl finance. T.V. proto obžalovaného zplnomocnil k jednání za společnost. Zboží bylo zapláceno a převezeno do skladu na ulici XXXX v XXXX, který obžalovaný pronajal. Tam bylo zboží asi měsíc, toto obžalovaný fyzicky viděl a kontroloval ho. Následně zajišťoval obžalovaný dopravu, resp. k tomuto instruoval asistentku společnosti XXXX. Látky byly převezeny do Bratislavy, kam jel obžalovaný osobně. Š. za zboží řádně zaplatil, písemnou smlouvu neuzavírali, neboť mu obžalovaný věřil. Následně proběhly také platby ke společnosti XXXX, a to jednak prostřednictvím bankovního účtu, k čemuž zadával obžalovaný pokyny účetní společnosti XXXX, anebo v hotovosti. Hotovostní platby probíhaly v desítkách případů, peníze se předávaly buď na ulici XXXX v XXXX, kde měli kanceláře společnosti XXXX XXXX, nebo v kanceláři u P. O. v XXXX. Platby od Š. pak probíhaly přes účet, možná část z nich byla i v hotovosti, k čemuž se scházeli opět na XXXX nebo někde na cestě, např. na benzínkách. Původně se mělo jednat o jednorázový obchod, a proto probíhal přes společnost XXXX. Vzhledem k tomu, že se však jednalo o cestovní kancelář, která se v budoucnu nechtěla zabývat obchodní činností, ve chvíli, kdy přišly další nabídky, bylo rozhodnuto, že obchody se povedou přes druhou společnost T. V. – XXXX. I zde měl od V. J. vystavenou plnou moc. V. s pokračováním obchodů souhlasil.

12. Obchody s kosmetickými tužkami pak probíhaly stejným způsobem, jako tomu bylo u stanových tkanin. Obžalovaný měl vzorek tužek, podle internetu je zhodnotil a stanovil zisk. Rovněž Š. se tyto transakce líbily. Obchody byly řádově v desítkách milionů Kč a ziskové, obžalovaný svůj zisk hodnotil ve výši asi 1 milionu Kč. S T.V. měl dohodu, že obžalovaný převezme společnost XXXX, a proto provize, která šla z prvního nákupu, byla určena na její odkup. Posléze probíhaly i další obchody a následně obžalovaný společnost XXXX prodal panu P. za 200 000 Kč. Co prováděl Š. dále se zbožím, obžalovaný neví. Ke své společnosti XXXX doplnil, že předmětem podnikání byla pohostinská činnost a nákup a prodej zboží. Obchodoval v rámci této společnosti jednorázově s drogistickým zbožím. Nyní projednávané obchody však přes jeho společnost nebyly prováděny, neboť subjekt přestal produkovat kapitál a společnost šla do insolvence.
13. T.a M.V. ve shora uvedených obchodech nevystupovali, ani se o ně nezajímali. Osobu D. B.obžalovaný nezná, stejně tak neznal spoluobžalovaného S., T., H. či společnosti XXXX a XXXX. Obžalovaný dále doplnil, že v průběhu vyšetřování jej spoluobžalovaný Š. kontaktoval s žádostí o finanční prostředky, kdy tyto žádosti vygradovaly do vydírání a návrhu na obstarání diplomatického pasu. K tomuto tvrzení obžalovaný předložil tzv. printscreeny ze vzájemné komunikace (č. l. 4808-4825).
14. Ke své osobě uvedl, že je rozvedený, bydlí u rodičů ve XXXX. Má 3 děti ve věku 3, 12 a 15 let, kdy na každé z nich platí výživné 2 500 Kč. Pracuje jako vedoucí provozu v motorestu XXXX v XXXX. Výdělek má 18 000 Kč hrubého měsíčně, dluhy má v řádu milionů z bývalého podnikání a rovněž na osobních půjčkách. Nevlastní žádnou nemovitost či motorové vozidlo. V minulosti byl 2x soudně trestán, nyní je proti němu vedeno trestní stíhání za podvod, a to v I. stupni u Krajského soudu v Brně.
15. Obžalovaný P. M. Š. (č. l. 4758 verte - 4762 verte, 4853 verte), že z dřívějších obchodů, které probíhaly od roku 2012, se znal s M. J.. V roce 2014 měl obžalovaný v rámci svého podnikání finanční problémy, kdy se mu tzv. „netočilo zboží“ a dlužil dodavatelům. Bavil se o tom s J., ten mu nabídl, že má v Brně kamaráda, který nechává šit oblečení a tento mu nějaké zboží dodal. To se však neuchytilo. V polovině roku 2014 se zeptal J., jestli by neměl možnost vyřídit finanční půjčku. J. mu pak asi v říjnu 2014 nabídl obchod se stanovými látkami a následně kosmetickými

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

tužkami. O původu tohoto zboží nic nevěděl. J. vypracoval nabídku, přičemž vystupoval na základě plné moci za společnosti XXXX a XXXX. Název společnosti XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, obžalovanému nic neříkají. Š. poptal u svých obchodních partnerů možnosti, ale nikdo neměl zájem. Z Bratislavy znal z předchozích obchodů D. B. a J. ho „nat'ukl“, ať zkusí zboží nabídnout právě jemu. B. skutečně zájem měl. K osobě poslední jmenovaného obžalovaný uvedl, že D. B. nikdy neměl na sebe napsanou žádnou společnost, ale spousty firem fakticky ovládal. Nejprve měl obchod proběhnout z jiné slovenské společnosti, ale následně se mu ozval M.V. a představil se jako B. kolega. V. měl vyřizovat finanční transakce, přičemž dával obžalovanému v hotovosti peníze, které následně Š. vkládal na účet své společnosti XXXX, jejímž byl jednatelem. Ihned poté, pak dal pokyn k platbě na účty společností XXXX a XXXX. Žádná smlouva v rámci obchodních transakcí nebyla podepsána, dostával k potvrzení pouze faktury. B. měl řešit prodej zboží na Slovensku, ale stále se vymlouval na problémy, že neví, na jakou firmu to má napsat. Transakce na XXXX a XXXX však již probíhaly, ale obžalovaný neměl stále vyřešeno, komu zboží na Slovensku prodá. Na základě komunikace s V. přes WhatsApp jezdil na schůzky do Brna, většinou do obchodního centra Campus, kde mu M.V. předával v igelitce vždy 2-3 miliony Kč, obžalovaný sešel do blízké České spořitelny, kde vše vložil na účet, jak bylo uvedeno výše. K těmto transakcím docházelo někdy koncem roku 2014 a na počátku roku 2014. Asi po půl roce mu B. donesl na lístečku údaje k firmám ve Spojených Arabských Emirátech a Rumunsku, na které se měly vystavit faktury a zboží se mělo vyvézt do zahraničí.

16. Pokud se týká fyzicky zboží, toto bylo uskladněno v Bratislavě, část v jeho skladu XXXX a část někde ve skladu XXXX, který domlouval B.. Se zbožím jeli společně s J. z Brna do Bratislavy, látky byly zabalené v černé fólii, nic se nekontrolovalo. Doklady o prodeji pak předal své účetní, po zaúčtování vznikla společnosti daňová povinnost 360 000 Euro. Zjistil, že důvodem tohoto je, že rumunská společnost nebyla plátcem DPH. Řešil vše s B., ten říkal, že dluh leží na společnosti a on, že vyřídí její přepis na jinou osobu. Ze strany zahraničních společností obžalovaný žádné peníze nedostal. B. pak měl vyřizovat i převoz zboží z Bratislavy do areálu XXXX v XXXX.
17. Ke společnosti XXXX uvedl, že tuto převzal v roce 2014 na doporučení svého známého z Prahy. Bylo mu umožněno převzít zaběhnutý obchod na Slovensku, kdy společnost získal včetně zaměstnankyně paní K.. Vše ale postupně upadalo. Osoby J. K. a P. B. nezná, stejně jako nezná spoluobžalovaného S..
18. Obžalovaný uvedl, že ho mrzí jednání, pro které je nyní trestně stíhán. Uvedl, že byl důvěřivý a hloupý, naletěl řečem o zisku, neboť se chtěl zbavit svých dluhů. Bylo mu následně vyhrožováno, že pokud nebude dělat, co se mu řekne, špatně skončí. Jak vyplynulo z výše uvedeného, zná jen M. J.. P. O. viděl pouze jednou v Brně, a to v restauraci v přítomnosti M. V. a V. po O., jehož jméno však tehdy neuvedl, řekl, že O. na osobu obžalovaného má pohledávku kolem 30 milionů Kč. Za organizátora veškeré trestné činnosti obžalovaný označil M. V. a, který mu také na začátku vyšetřování „přidělil“ obhájce Matějku, přičemž jak následně zjistil, šlo o sdružení advokátů, kteří zastupují i nyní spoluobžalované J. a O.. Všichni advokáti se s ním setkali v kanceláři, ujišťovali ho, že vše bude zahrazené, nic se vyšetřovat nebude, neboť mají kontakty na policii. Zpočátku poslouchal, ale poté odmítl s nimi spolupracovat, zrušil Matějkoovo zastupování a požádal svého kamaráda z Hradce Králové, T. K., aby se ujal jeho obhajoby. Požádal následně o status spolupracujícího obviněného, což však nebylo ze strany státního zastupitelství akceptováno.
19. Obžalovaný uvedl, že probíhaly v obdobných řetězcích i další obchody tak, jak jsou rozvedeny v odůvodnění podané obžaloby, a to opět stejným způsobem jako uvedl, avšak nebyly důkazy pro to, aby i tyto obchody byly do obžaloby zahrnuty. Obžalovaný se domnívá, že J. byl M.V. cíleně vybrán, aby kontaktoval obžalovaného, protože Š. neznal V., zatímco J. ano. S.T.V. se obžalovaný nesešel. Později se obžalovaný chtěl domluvit s J., aby nepokračoval v tvrzení, že se jedná o normální obchody, ale snažil se ho přesvědčit, ať řekne pravdu. Pokud obžalovaný ví, J.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

z uvedených obchodů neměl, stejně jako on, ani korunu a byl také „oblbnut“. O způsobu daných transakcí J. věděl, byl i u některých schůzek s M.V. v Campusu. Nicméně za veškerou obchodní činností stál M.V.. K printscreenům, které předložil M. J., obžalovaný uvedl, že J. věděl, že jeho otec je diplomat. Byl to ale právě J., kdo obžalovanému nabídl možnost vyřídít diplomatický pas, který by jim poskytl imunitu v trestním řízení. Za toto požadoval 3 miliony Kč. Nakonec ale vyplynulo, že je to nereálné. Obžalovaný mezi tím dostal jinou nabídku na maltský diplomatický pas, jednal o tom s J., ale byla to další hloupost. J. předložená komunikace je podle obžalovaného neúplná.

20. K vlastní osobě obžalovaný Š. uvedl, že je svobodný, s přítelkyní má ročního syna a z předchozího vztahu 9ti letého syna. V současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody za podvod, v němž rovněž figuroval D. B.. Obžalovaný má dluhy ve výši 2 miliony Kč z obchodních společností a 50 000 Kč na fyzickou osobu. Nedisponuje žádným nemovitým majetkem či motorovým vozidlem.
21. Lze tedy stručně shrnout, že obžalovaní J. S., P. O. a M. J. důrazně popřeli, že by se dopustili jakékoliv trestné činnosti, která je jim kladena za vinu. Výše jmenovaní nikterak nezpochybňují existenci obchodů, které prezentovala obžaloby ve svém žalobním návrhu, s tím, že se jednalo o zcela standardní a fakticky zrealizované obchody se stanovými tkaninami a kosmetickými tužkami. Obžalovaní potvrdili, že obchody proběhly ve všech jejich fázích, tedy od počáteční objednávky, přes dodání zboží skrz přepravce až po úhradu zboží. Oproti přípravnému řízení došlo k výrazné změně v důkazní situaci v případě obžalovaného P. M. Š., který oproti výše uvedeným spoluobžalovaným doznal protiprávnost jejich jednání s tím, že veškeré obchody byly realizovány v úmyslu zkrátit DPH v podobě uplatnění nadměrného odpočtu daně na vstupu. Jmenovaný potvrdil fiktivnost transakcí, kdy sice zboží existovalo, nicméně bylo takové povahy a bylo s ním nakládáno tak, že jeho účelem nebylo standardní postoupení ke koncovému uživateli, ale ryze jeho postupování tak, aby bylo umožněno deklarovat jeho vyvezení do jiného členského státu Evropské unie, v tomto případě do Slovenské republiky, odkud však již dále neputovalo do avizovaných třetích zemí, jakými bylo Rumunsko či Spojené Arabské Emiráty, ale zboží se dostalo opět na území České republiky.
22. Po provedeném dokazování, at' již shora uvedenými výsledky všech obžalovaných, dále slyšením navrhovaných svědků či čtením jejich výpovědí učiněných v přípravném řízení, slyšením znalce z oboru ekonomika, ke stanovení cen a odhadu jakosti surovin, jakož i z listinných důkazů obsažených v trestním spise, soud dospěl k závěru, že se obžalobě podařilo prokázat skutkový děj tak, jak jej kladla obžalovaným za vinu.
23. V první řadě lze konstatovat skutečnosti, které nerozporovala žádná z procesních stran, a to jednak vztahy obžalovaných, jakož i dalších osob ke společnostem, které byly zapojeny do obchodních řetězců, jejich vlastní existenci a pohyb zboží, jakož i výsledné uplatnění daňového odpočtu. Dané skutečnosti vyplývají zejména z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 4164-4322), jakož i materiálů zajištěných zejména ve spolupráci s orgány finanční správy, a to ke společnosti XXXX (č. l. 1144-1300, 1362-1371), XXXX (č. l. 1434-1489, 1501-1505, 1519-1522), XXXX (č. l. 1568-1743), XXXX XXXX (č. l. 1753-1809), XXXX, XXXX XXXX (č. l. 1814, 1822-1847, 1852-1859).
24. Jak již bylo uvedeno, obžalovaným je kladeno za vinu vytvoření dvou řetězců ke zobchodování, jednak stanové tkaniny a PVC fólie a dále kosmetických tužek.
25. K řetězci k zobchodování stanové tkaniny a PVC fólie lze uvést následující. Na počátku stál obchodní vztah mezi společnostmi XXXX XXXX, která byla do obchodního rejstříku zapsána dne 15. 5. 2013 a jejímž jednatelem v inkriminované době byl S.M.J.H.. Tato na základě faktury ze dne 15. 8. 2014 prodala zboží společnosti XXXX, jejímž jednatelem byl od 4. 3. 2009 do 19. 8. 2015 J. S., kdy předmětem podnikání byly služby soukromých detektivů, zprostředkování obchodu a služeb a zajištění ochrany majetku a osob. Předmětem obchodu byla stanová tkanina o vlastnostech 650 gramů/m² a dále průhledná PVC fólie, které byly prodány za částku 14 070 279 Kč. Jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

vyplývalo z finančního šetření založeném na zajištění výpisu z bankovních účtů společnosti XXXX XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX a XXXX (č. l. 3119-3177, 3180-3183, 3256-3310, 3316-3355, 3359-3386, 3390-3476, 3481-3495), v případě obchodního vztahu mezi XXXX XXXX a XXXX, byla prostřednictvím bankovního účtu uhrazena ze strany XXXX částka 2 500 000 Kč na účet č. XXXX/XXXX vedeném u České spořitelny, přičemž bezprostředně po připsání částky na uvedený účet byla tato hotovostně vybrána (č. l. 3481-3485). Další část kupní ceny pak byla ze strany XXXX uhrazena v hotovosti, k čemuž byly doloženy příjmové pokladní doklady (č. l. 1471-1473), kdy celkem v hotovosti i bankovních platbách tak ze strany XXXX bylo společnosti XXXX XXXX zapláceno 7 099 162 Kč.

26. Již na tomto místě tedy soud musí poukázat, že pokud by měl akceptovat obhajobu obžalovaných, že obchodní vztahy, do kterých vstupovali, byly zcela standardní a bezproblémové, nelze si nepovšimnout, že společnosti XXXX místo dohodnuté kupní ceny převyšující 14 000 000 Kč byla uhrazena pouze polovina, a to způsobem, který neodpovídá standardnímu průběhu obdobných transakcí. Obžalovaný S. uvedl, že se se zástupcem XXXX XXXX panem H. do té doby neznal a i přesto vstupuje do obchodního vztahu bez uzavření jakékoliv písemné smlouvy, která by upravovala mnoha milionový obchod, o to více se zbožím, s nímž opět obžalovaný S. neměl do té doby žádné zkušenosti. Platby za zboží pak provádí v drtivé většině v hotovosti a nutno říci, že rovněž v rozporu s aktuální legislativou, a to konkrétně zákonem č. 253/2008 Sb. o některých opatřeních proti legalizaci výnosu z trestné činnosti a financování terorismu a dále zákona č. 254/2004 Sb. o omezení plateb v hotovosti, neboť řada z těchto plateb převyšovala v uvedené době stanovený limit 270 000 Kč pro hotovostní platbu. Rovněž nelze pominout rozpor ve výpovědi obžalovaného S., že hotovostně bylo vůči XXXX XXXX učiněno 10-15% objemu plateb, což neodpovídá výše uvedeným zjištěním. Je třeba zdůraznit, že takovéto nesrovnalosti se nepojí pouze ke vztahu mezi XXXX XXXX a XXXX, ale jsou typické rovněž pro další články obou z uvedených obchodních řetězců. Stranou pak nemůže zůstat ani skutečnost, že jednatel společnosti XXXX XXXX J.H. byl pravomocně odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 4. 8. 2015 sp. zn. 9 T 103/2015 ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil jako jednatel společnosti BASS 08 s.r.o. obdobným způsobem, kdy deklaroval nákup zboží a jeho následný vývoz do Iráku a uplatnil nárok na vrácení DPH, ačkoliv k žádné takové obchodní transakci nedošlo (č. l. 1803-1809). Skutečnosti vedoucí soud k závěru o účelovosti jednání ze strany společnosti XXXX zastoupené obžalovaným S. pak budou rozvedeny níže.
27. XXXX následně prodala na základě faktury ze dne 27. 8. 2014 zboží společnosti XXXX, jejímž jednatelem byl P. O. za částku 14 177 606,30 Kč, přičemž opět dle šetření v podobě bankovních informací a dále zajištěných příjmových dokladů došlo k uhrazení kupní ceny částečně bankovním převodem na účet č. XXXX/XXXX ve výši 2 500 000 Kč, tedy ve shodné výši jaká byla v předchozím případě plněna ze strany XXXX společnosti XXXX XXXX. Lze též poukázat na to, že všechny tři platby ve výši 2x 1 000 000 Kč a 500 000 Kč byly hrazeny ze strany společnosti XXXX ve stejný den jako to učinila XXXX ve vztahu k XXXX XXXX. Souběžně s tím mělo probíhat celkem 46 hotovostních plateb v období od 2. 9. 2014 do 19. 6. 2015, přičemž i v tomto případě lze poukázat na nestandardnost takového postupu, kdy v relativně krátkých časových obdobích byly poskytovány částky po většinou ve výši 250 000 Kč, tedy evidentně tak, aby mohl být deklarován postup v souladu se shora uvedenou legislativou upravující boj proti legalizaci výnosu z trestné činnosti. Ačkoliv splatnost faktury vystavené pro vztah mezi XXXX a XXXX byla dána v říjnu roku 2014, platby probíhají až do června 2015.
28. Společnost XXXX následně prodává zboží ve dvou částech, a to jednak společnosti XXXX, na základě faktury ze dne 29. 8. 2014 za částku 4 633 737,60 Kč a dále faktury ze dne 30. 9. 2014 za částku 1 665 395,60 Kč a dále pak společnosti XXXX, na základě faktury ze dne 30. 1. 2015 za

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

částku 5 138 119,80 Kč a faktury ze dne 16. 2. 2015 za částku 2 906 904 Kč. Obě posledně jmenované společnosti, tedy XXXX a XXXX, pak byly v inkriminované době propojeny jednatelem T.V., kterého následně v období od 21. 5. do 31. 7. 2015 vystřídal v dané pozici M. J.. Posléze byli jednatelem J. P. a rovněž M.H.. Jak již bylo uvedeno při výpovědi obžalovaného M. J., tento byl T.V. zplnomocněn k jednání za obě společnosti právě za účelem realizace projednávaných obchodů.

29. Předmětné zboží bylo posléze prodáno společnosti XXXX, a to ze strany XXXX na základě faktury ze dne 15. 12. 2014 za částku 6 550 600 Kč bez DPH a ze strany XXXX na základě faktur ze dne 17. 2. 2015 za částku 4 883 329 Kč bez DPH a ze dne 25. 2. 2015 za částku 2 762 760 Kč bez DPH.
30. Platby společnosti XXXX ze strany XXXX proběhly v pěti případech prostřednictvím bankovního účtu na číslo XXXX/XXXX, a to v celkové výši 3 500 000 Kč. V dalších 10ti případech pak v období od 1. 9. 2014 do 29. 10. 2014 byla složena hotovostně. V případě plateb společnosti XXXX ze strany XXXX, došlo k uhrazení celé kupní ceny na bankovní účet, přičemž vzhledem k chybnému označení plateb a jejich započítání na jiné faktury došlo k úhradě v celkové výši 6 850 000 Kč, resp. 1 195 023,80 Kč.
31. Společnost XXXX pak uhradila kupní cenu společností XXXX a XXXX na jejich účty č. XXXX/XXXX, resp. číslo XXXX/XXXX v plném rozsahu bankovními převody. Jak vyplynulo nejen z výpovědi obžalovaného Š., ale též z listinných materiálů v podobě výpisů z obchodního rejstříku Slovenské republiky jednatelem v inkriminované době byl P. Š., přičemž společnost zanikla v důsledku sloučení se společností XXXX dne 20. 4. 2016.
32. V případě druhého z řetězců, jehož předmětem byla koupě a prodej kosmetických tužek, byl na počátku obchodní vztah mezi společnostmi XXXX, která na základě faktury ze dne 14. 4. 2014 prodala kosmetické tužky v počtu 380 000 kusů společnosti XXXX za částku 25 289 000 Kč. Za společnost XXXX byl v inkriminovaném období veden jako jednatel M. T., a to od 12. 6. 2013 až do doby, kdy byla společnost usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 5. 2015 sp. zn. 82 Cm 148/2015 zrušena s likvidací. K osobě M. T. (č. l. 583) bylo zjištěno, že tento zemřel XXXX. Na tomto místě je třeba poukázat na výpověď obžalovaného S., který uvedl, že se na žádost svého známého ze Slovenska – R. K. setkal s trojicí mužů, kteří se vraceli z Prahy přes Brno do Bratislavy a kterými byli A. E., se kterým se obžalovaný znal z dřívější doby a dále jednatel společnosti XXXX T., jakož i třetí blíže nespécifikovaná osoba. Od těchto měl získat krabici vzorků, kterou odvezl k rodičům do garáže. Obžalovaný neuvedl přesné datum takovéto schůzky, lze však poukázat na jeho výpověď před Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I. (č. l. 1446-1450), kdy uváděl odlišné informace, a to zejména, že se s M. T. znal dva roky a tomuto, popřípadě A. E., rovněž předával platby v hotovosti za kosmetické tužky (č. l. 1449). Vzhledem k následně doloženým dokladům (č. l. 1452-1456), které jsou rovněž shrnuty do finálního finančního šetření (č. l. 3113) je zřejmé, že v roce 2014, kdy hotovostní platby v celkové výši 2,6 milionu Kč probíhaly, tyto rozhodně nemohl činit k rukám M. T.. V daném směru lze tedy výpověď obžalovaného, ať již učiněnou v rámci trestního řízení či dříve před správcem daně označit jako ryze účelovou, stejně jako tvrzení, že o smrti M.T. v roce 2013, nevěděl. Současně lze poukázat též na skutečnost, že společnost XXXX fakturu, na jejímž základě zakoupila kosmetické zboží, v daňovém řízení nepředložila a učinila tak pouze v podobě čestného prohlášení (č. l. 1451).
33. Společnost XXXX následně prodala zboží na základě faktury ze dne 30. 4. 2014 společnosti XXXX za částku 25 426 940 Kč. I v tomto případě došlo k úhradě kosmetických tužek částečně na bankovní účet č. XXXX/XXXX, a to ve výši 1 450 000 Kč, kdy takto bylo učiněno ve čtyřech případech v období 29. 7. až 11. 8. 2014. V dalších 90ti případech, které jsou datovány do období 3. 3. 2015 až 21. 10. 2015, pak měly být ze strany XXXX hrazeny tužky v hotovosti, a to téměř vždy po částce 250 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

34. Společnost XXXX obratem téhož dne, tedy 30. 4. 2014 prodala veškeré zboží společnosti XXXXXXXXX za částku 25 610 860 Kč, které však bylo v podstatné části 342 906 kusů společnosti XXXX vráceno v prosinci 2014 (č. l. 1238), přičemž následně XXXX prodala kosmetické tužky společnosti XXXX, a to na základě dvou faktur ze dne 5. 12. 2014 a 17. 2. 2015 za částky 15 501 310 Kč a 7 609 525,68 Kč. Celá kupní cena pak byla společnosti XXXX uhrazena bankovními převody na účet číslo XXXX/XXXX.
35. Konečně pak společnost XXXX kosmetické zboží prodala společnosti XXXX, a to na základě faktury ze dne 2. 2. 2015 za částku 13 843 000 Kč bez DPH a dále faktury ze dne 25. 2. 2015 za částku 7 225 984 Kč bez DPH. Kupní cena pak byla uhrazena bankovními převody na její účet č. XXXX/XXXX.
36. Z výše uvedeného lze tedy souhrnně konstatovat, že po formální stránce byla dána existence obchodů, jednak se stanovými tkaninami a PVC fólií v řetězci počínající společnosti XXXX a pokračující dále společnostmi XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX a dále obchody s kosmetickými tužkami, které počínají společnostmi XXXX a pokračují dále společnostmi XXXX, XXXX, XXXX a konečně XXXX. Není též žádných pochybností, a to jak na základě oficiálních dokladů spočívajících ve výpisu z obchodních rejstříků České a Slovenské republiky, resp. na základě doložené plné moci, že za společnosti XXXX, XXXX a XXXX vystupovali jako jednatele obžalovaní J. S., P. O. a P. Š., v případě společnosti XXXX a XXXX pak za tyto na základě plné moci jednal obžalovaný M. J.. Dále též nebylo nikterak rozporováno a je to rovněž plně v souladu s finančním šetřením, že výše jmenovaní obžalovaní měli dispoziční práva k účtům uvedených společností, na které byly z obchodních transakcí poukazovány finanční prostředky, a to konkrétně J. S. k účtu společnosti XXXX vedeného u Raiffeisenbank, P. O. k účtu společnosti XXXX u ČSOB, M. J. ve vztahu k účtům společností XXXX a XXXX, rovněž u ČSOB a P. Š. k účtu společnosti XXXX u České spořitelny. Výše bylo též poukázáno na platby mezi těmito jednotlivými účty, které v rámci realizovaných obchodů probíhaly zejména v případě společnosti XXXX a XXXX, povětšinou hotovostně a pokud byl proveden převod mezi účty, částky byly okamžitě či ve velmi krátkém časovém sledu hotovostně vybírány. Jak vyplynulo z šetření k účtu společnosti XXXX č. XXXX/XXXX (č. l. 3119-3177) k tomuto měl po celou dobu a od 13. 10. 2014 výhradně dispoziční právo P. Š., který rovněž prováděl hotovostní vklady v celkovém objemu téměř 50 000 000 Kč za období prosinec 2014 až červen 2015, kdy takto jednal na různých místech České republiky, mj. opakovaně na pobočce České spořitelny v obchodním centru Campus Square Brno. V daném směru je tak potvrzována výpověď obžalovaného, který tyto vklady dával do souvislosti se schůzkami s M.V., který mu peníze v předmětném obchodním centru předával v igelitové tašce s tím, aby je bezprostředně na tomto místě vložil na účet. Za předmětné období pak kromě vkladů nejsou registrovány žádné jiné významnější transakce, než právě provádění úhrad na bankovní účty společnosti XXXX a XXXX.
37. Z hlediska předmětných obchodů je třeba rovněž za nezpochybnitelné označit objektivní závěry vyplývající z daňových řízení. V první řadě bylo zjištěno ke společností, které stály na počátku obou obchodních řetězců, tedy XXXX a XXXX, že tyto z inkriminovaných transakcí neodvedly daňovou povinnost na DPH. V případě XXXX XXXX byla v měsících leden až červenec 2014 podána nulová daňová přiznání s výjimkou měsíce února, kdy byly vykázána daňová povinnost na DPH ve výši 1 680 000 Kč, kterou však společnost neuhradila. V srpnu 2014 pak bylo vykázáno dodání zboží s místem plnění v ČR ve výši přes 15 000 000 Kč, u něhož vznikla daňová povinnost ve výši 2 759 793 Kč, která však ze strany společnosti nebyla uhrazena. Od září 2014 daňová přiznání nebyla podávána. Správce daně pak vůči společnosti XXXX XXXX eviduje nedoplatky na DPH ve výši 7 748 088 Kč, dále na dani z příjmu právnických osob ve výši 818 482 Kč, jakož i další nedoplatky v podobě pokut a exekučních nákladů převyšující 1 milion Kč. Daňová přiznání za roky 2014 a 2015 pak nebyla ani po výzvách správce daně podána (č. l. 1758, 1788-1790). Rovněž v případě společnosti XXXX bylo poslední daňové přiznání podáno za 2. čtvrtletí roku 2013,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

příčemž k 15. 9. 2014 byla zrušena registrace k DPH a evidován nedoplatek na DPH ve výši 16 496 754 Kč.

38. V návaznosti na předchozí, jakož i na další poznatky, které budou rozvedeny níže, lze označit již na tomto místě společnosti XXXX a XXXX jako typické subjekty tzv. XXXX, tedy chybějícího obchodníka, který neodvede daň na výstupu při tzv. karuselových podvodech páchaných v podobě úniku daně z přidané hodnoty, které se vyznačují zapojením tzv. bílých koní, tedy osob, které jsou formálně a účelově dosazovány do daných společností, které se po provedení transakcí skryjí před orgány finanční správy. Kromě skutečnosti, že společnosti XXXX a XXXX ze své činnosti skutečně neplnily daňovou povinnost, je třeba připomenout, že jejich jednatelé, ať již se jedná o J. H. či M. T., se stali nadále, a to nejen pro orgány finanční správy, ale rovněž orgány činné v trestním řízení, nekontaktní, ať již pro svou předchozí trestnou činnost obdobného charakteru (H., který dle zprávy Policie ČR opustil republiku dne 26. 8. 2015 – č. l. 1755), či dokonce prokazatelně v době realizace obchodů již nežili (M. T.). Ostatně již výše bylo poukázáno na účelovost tvrzení obžalovaného S., který měl s posledně jmenovaným vstupovat do jednání, resp. tomuto poskytovat hotovostní platby, popřípadě jednat s osobami, které M. T. zplnomocnil, ačkoliv fakticky k tomuto docházet nemohlo.
39. K výše uvedeným poznatkům je rovněž na místě doplnit další zjištění k vystupování společnosti XXXX či osob za ni jednajících. K již dříve konstatovanému čestnému prohlášení M. T. (č. l. 1451), které bylo vyhotoveno na žádost J. S., resp. společnosti XXXX a kterým potvrzoval vystavení daňového dokladu a dodání kosmetických tužek v hodnotě 25 289 000 Kč je třeba zmínit výslech svědkyně H. C. (č. l. 391-394), která z pozice pracovnice Městského úřadu Bratislava – Ružinov, popřela pravost razítek uvedeného úřadu či jejich podpisů, kdy pod uvedenými čísly 831/2013 a 724/2014 byly ověřeny zcela jiné dokumenty předložené odlišnými osobami (č. l. 398-401). K tomuto je nutno doplnit, že pod č. 831/2013 měla být vystavena generální plná moc, kterou M. T. zplnomocnil A. E. ke všem právním úkonům za společnost XXXX, přičemž právě podle zjištění z ověřovací knihy vyplývá, že pod uvedeným číslem je zapsané zcela odlišné zplnomocnění, a to K. F. k zastupování zcela odlišného subjektu při provádění stavebních úprav. K uvedené generální plné moci, jakož i dalším skutečnostem k zastupování společnosti XXXX, byl v rámci hlavního líčení slyšen svědek A. E. (č. l. 5014-5016), který k plné moci (č. l. 519) uvedl, že o této ví, nepamatuje si, co bylo jejím obsahem, ale podpis na ní uvedený není jeho. Svědek popřel, že by se znal s M. T., stejně tak se nikdy nepodílel na obchodování s kosmetickými tužkami a od nikoho, tedy ani od obžalovaného S. nepřebíral finanční hotovost. O M. T. věděl pouze skrz osobu J. V., který byl jeho kamarádem a jenž mu předal složku s nějakými dokumenty a požádal jej, aby ji odvezl do Brna. Tam ji předal na parkovišti u obchodního centra Olympia obžalovanému S., od kterého asi v jednom případě dostal nějaké papíry, aby je odvezl zpět na Slovensko. Za tuto službu dostal od V. 100 euro. Názvy společností XXXX a XXXX mu nic neříkají, v předmětné době se živil jako provozní ve vývažovně a rovněž vozil auta ze západní Evropy.
40. Je tedy zřejmé, že jakákoliv účast společnosti XXXX na předmětných obchodech je ryze účelová, neboť, jak jednatel M. T. z důvodu svého úmrtí, tak A. E., který toto fakticky vyloučil, a kteří byli jedinými osobami, které byly oprávněny za společnost XXXX jednat, takto nečinili, resp. činit nemohli. Pokud obžalovaný S. u hlavního líčení po výslechu A. E. uvedl (č. l. 5015 verte), že po celou dobu byl přesvědčený, že A. E. je ve skutečnosti J. V., je takovéto tvrzení značně nepřesvědčivé, neboť sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že byl požádán R. K. o schůzku se třemi muži, kteří projížděli přes Brno, kdy jedním z nich byl M. T., druhým A. E. a třetí jméno si již nevzpomněl. Je tedy evidentní, že nemohlo dojít z jeho strany k jakékoliv záměně mezi osobami V. a E., stejně jako soud znovu poukazuje na jeho tvrzení učiněná před finančním úřadem o tom, že s M. T. byl v osobním styku, zejména proto, že mu předával finanční hotovost.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

41. Na doplnění k poznatkům učiněným ke společnosti XXXX je třeba rovněž poukázat na šetření, které k dožádání orgánů činných v přípravném řízení poskytl policejní orgán Slovenské republiky (č. l. 595), kterému se nepodařilo ztotožnit osobu označenou jako J. V., a to v jakémkoliv z možných J. mutací, přičemž byly dohledány toliko dvě osoby, z nichž jedna zemřela v roce 2018, avšak žádná z nich neměla v minulosti veden pobyt v Bratislavě, který je udáván svědky k osobě údajného iniciátora obchodů, stejně tak jako neměli žádný záznam v evidenci podezřelých či pachatelů trestné činnosti, nebyli vlastníky nemovitosti na ulici Dunajská v Bratislavě a nebyl mezi nimi potvrzen rodinný vztah s osobou M. T., což byly další údaje, jimiž měl být J. V. identifikován. Rovněž telefonní číslo, které bylo udáno, a jež měl používat J. V., nebylo zaevidované v informačním systému Slovenské republiky. Tato skutečnost jednak vedla soud k odmítnutí návrhu obhájce obžalovaného S. na výslech uvedené osoby a rovněž vedla soud k přesvědčení, že zmíněná osoba J. V. je s vysokou pravděpodobností vykonstruovanou identitou, kterou se snaží obžalovaný, resp. další osoby, které se, s vysokou pravděpodobností podílely na této trestné činnosti, zakrýt vlastní páchání protiprávního jednání. S ohledem na povahu úkonů, o kterých hovořil svědek E. (přebírání peněz či převážení nespécifikovaných dokumentů), jakož i na výpověď obžalovaného S., má soud za to, že nelze vyloučit, že svědek E. byl rovněž určitým způsobem zapojen či minimálně obeznámen s pácháním trestné činnosti, která je nyní projednávána, což však nikterak nemůže odklonit názor nalézacího soudu o vině obžalovaných, ba právě naopak podporuje závěr, že do celé trestné činnosti bylo zapojeno vícero osob, které v jejím rámci měly různé úkoly a postavení.
42. Obdobné závěry, jaké soud učinil ve vztahu ke společnostem XXXX a XXXX, je ostatně možno konstatovat též u dalších společností, zejména u společnosti XXXX. U hlavního líčení byl slyšen svědek V. T. (č. l. 5036 verte – 5038 verte, a dále čtena jeho výpověď z přípravného řízení na č. l. 314), který uvedl, že obžalovaný S. jej odhadem před 5-6 lety oslovil, s tím, že na něj přepíše firmu. V předmětné době svědek pracoval jako malíř, natěrač, s žádnou firmou nepodnikal ani sám neví, kde na něj S. vzal telefonní číslo. U notáře v Brně došlo k přepisu firmy, za což inkasoval od S. 3 000-4 000 Kč, sám za firmu nic neplatil. S. neřikal, co má svědek s firmou dělat, fakticky nepřevzal žádné dokumenty či účetnictví firmy, pouze pomáhal S. dávat účetnictví do auta. S firmou žádnou činnost nevykonával, nezajímala ho. Pokud byly dány svědkovi k nahlédnutí předávací protokoly k účetnictví (č. l. 316-322) uvedl, že si není vědom, že by tyto podepsal, jeho podpis vypadá trochu jinak. Svědek popřel, že by kdykoliv obchodoval s tkaninami či kosmetikou. Názvy společností, které jsou dotčeny trestním řízením, nic neříkají. Za společnost XXXX žádné finanční prostředky nepřebíral. Obdobným způsobem působil později i v dalších čtyřech či pěti společnostech.
43. Ačkoliv se obžalovaný S. snažil poukázat na skutečnost, že převod formy nezajišťoval, nebyl se svědkem u notáře, ale k celému procesu zplnomocnil advokáta Mgr. Bařinku, zatímco sám byl na dovolené v Itálii, má soud vzhledem ke všem okolnostem případu, na které již bylo poukázáno, anebo budou rozvedeny níže za to, že ze strany obžalovaného J. S. šlo zcela nepochybně o jednání, kdy zajišťoval pro společnost XXXX tzv. bílého koně v podobě svědka V. T., kdy je naprosto bezpředmětné, zda byl osobně přítomen přepisu či k tomuto někoho zplnomocnil, avšak byl to právě obžalovaný, kdo svědka kontaktoval a za poskytnutou finanční odměnu na něj převedl firmu, aniž by svědek chtěl s touto dále vykonávat činnost. Jmenovanému pak ani nepředal účetnictví společnosti, ale ponechal si ho pro vlastní účely, resp. z důvodu znemožnění dalšího přezkoumání a zahlazení vlastní trestní činnosti, což je opět znak velmi typický pro daný druh trestné činnosti. Ve světle výše uvedené výpovědi svědka T., který se měl od 19. 8. 2015 stát jednatelem společnosti XXXX, je pak zcela nereálné a nelogické, aby obžalovaný S. poskytoval za společnost XXXX finanční hotovosti J. H., tak, jak jsou doloženy příjmovými pokladními doklady (č. l. 149-199), a to nejen s ohledem na účelovou změnu v osobě jednatele, který v podstatě o fungování společnosti nic nevěděl a žádné další kroky v tomto směru nečinil, ale rovněž i proto, že jak bylo poukázáno výše, J.H. opustil území ČR dne 26. 8. 2015 v důsledku uloženého trestu vyhoštění. Posledně

1/2019

jmenovaný tak nemohl přijímat finanční částky, jak vypověděl obžalovaný S. a podepsat uvedené doklady, které byly vystavovány až do 22. 12. 2015.

44. Nutno konstatovat, že obdobná situace stran účelovosti zastupování obchodních společností byla doložena rovněž ve vztahu k XXXX, tedy společnosti, které byly kosmetické tužky, jež tvořily předmět obchodní činnosti ve druhém řetězci, původně prodány od společnosti XXXX. Jak již bylo uvedeno, původně společnost XXXX prodala kosmetické tužky společnosti XXXX za částku 25 610 860 Kč, ovšem zásilka byla na základě opravného daňového dokladu (č. l. 1238-1239) vrácena v prosinci 2014, aby společnost XXXX dále kosmetické tužky prodala společnosti XXXX. K prvotnímu obchodu mezi XXXX a XXXX byli slyšeni svědci V. B. (č. l. 356-360), J. S. (č. l. 462-465), P. S. (č. l. 467-472) a M. K. (č. l. 335, 4799-4800). Jak již bylo uvedeno výše, v roce 2014 byl jednatelem společnosti do 18. 7. 2014 J. S., kterého v pozici vystřídala V. B.. Posledně jmenovaná negovala jakoukoliv obeznámenost o obchodu s kosmetickými tužkami, stejně jako neví, že v roce 2014 na ni byla přepsána uvedená společnost. V souvislosti s tím si pouze vzpomněla, že svému bývalému příteli D. D. podepisovala několik papírů a na poště ověřila svůj podpis. Společnost XXXX či P. O. nezná, stejně jako jména J. S. a P. S..
45. Obdobně J. S., který působil v pozici jednatele před V. B., nikterak fakticky nepůsobil ve společnosti XXXX. Uvedl pouze, že někdy v roce 2014, kdy byl sám ve finanční tísní, objížděl Krásné Březno, kde svědek pobýval, muž, který nabízel 1 000 Kč za podepsání papíru, což odůvodňoval tím, že se rozvádí a je nutné na někoho převést majetek. O tom, že se jedná o převod firmy, svědek nevěděl. J. S. proto muži papíry podepsal, ten zaplatil ověření podpisu, ale žádné dokumenty svědkovi nenechal. Jméno P. S. mu nic neříká, ovšem, pokud mu byla předložena fotografie z evidence obyvatel, tato osoba se podobá muži, která jej kontaktoval na ulici. J. S. dále doplnil, že v sídle společnosti nikdy nebyl, žádnou činnost za společnost nevykonával.
46. V rozporu s tím byla zajištěna výpověď P. S., který uvedl, že společnost XXXX zastupoval na základě plné moci, kterou mu udělili jednatele, a to nejprve T.Š. a následně J. S.. Plná moc byla udělena pro jednání na úřadech, především u finančního úřadu a k jejímu ukončení došlo prodejem společnosti a ukončením jednatelství J. S.. Jmenovaný potvrdil, že se účastnil nákupu kosmetických tužek od společnosti XXXX, které byly uloženy v papírových krabicích, ale nebyly kusově baleny. O počátcích obchodů nic bližšího nevěděl, neboť to bylo jednatelem (neví, zda Š. či S.), prezentováno jako hotová věc. Tužky byly uskladněny někde u Kladna, zpočátku se to jevilo jako dobrý obchod, ovšem pouze za předpokladu, že by se jednalo o jednotlivě balené tužky. Přesnou specifikaci zboží si již nevzpomíná, vzorky byly poskytnuty asi v počtu 10 kusů, kdy jeden zanesl na finanční úřad v Kladně. Z důvodu výsledné nevýhodnosti obchodu bylo zboží vráceno společnosti XXXX, jednalo se o absolutní většinu (pouze asi 4 krabice se podařilo se ziskem prodat společnosti XXXX).
47. Z obchodního rejstříku se podařilo ke společnosti XXXX zjistit, že členem představenstva byl v inkriminovaném období M. K., který uvedl, že společnost se zabývala nákupem, prodejem a pronájmem nemovitostí. Obchody byly vedeny s různým sortimentem. Společnosti XXXX, XXXX či XXXX mu nic neříkají, zná však P. S., který mu dal na uznání dluhu kosmetické tužky. S. mu v té době dlužil asi 1,5 milionu Kč, které mu před tím svědek půjčil na blíže nespecifikovanou činnost. Domnívá se, že s nápadem použít tužky na umoření tohoto dluhu navrhl právě S.. Jelikož tužky nebyly zabalené, tak je K. S. vrátil a ten mu do současné doby dluží peníze. Jméno J. S. K. nic neříká. Jak naložil S. s tužkami, které mu byly vráceny k přebalení, již neví. Na doplnění lze uvést, že svědek M. K. byl v době svého výslechu u hlavního líčení ve výkonu trestu odnětí svobody za – jak sám uvedl – výrobu drog.
48. Z daňových materiálů poskytnutých Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Kladně (č. l. 1822-1847, 1852-1859) bylo zjištěno, že společnost XXXX uplatnila za zdaňovací období duben 2014 nárok na odpočet daně ve výši 4 427 857 Kč, přičemž v rámci daňové kontroly

1/2019

nedošlo k prokázání oprávněnosti takového postupu, vycházejícího z nákupu kosmetických tužek od společnosti XXXX. Společnost zastupoval při jednáních u finančního úřadu P. S. na základě plné moci, přičemž společnost se od okamžiku změny jednatelky, kterou se ke dni 22. 12. 2014 stala V. B., stála nekontaktní. V rámci šetření bylo poukázáno na již soudem dříve avizovaný řetězec obchodních společností počínaje společností XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX včetně nárůstu ceny za kus, která počínala od 55 Kč u společnosti XXXX až po 60 Kč u společnosti XXXX. V rámci kontroly nebyl předložen žádný doklad k původu zboží, ačkoliv je ve standardním obchodním styku zcela běžné, že zboží je označeno výrobcem, jsou přiloženy průvodní dokumenty, ze kterých je původ zboží jasný, stejně jako jeho vlastnosti, složení apod. Dále bylo zdůrazněno, že ačkoliv byla prověřována oprávněnost nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v hodnotě základu daně 22,7 milionů Kč a daně 4,7 milionu Kč, podle dokladu daňového subjektu uhradila XXXX dodavateli XXXX převodem na bankovní účet jen dvě platby v celkové hodnotě 1 050 000 Kč a v hotovosti částku ve stejné výši. V rámci místního šetření provedeného dne 7. 7. 2014 ve skladových prostorech XXXX v obci Stehelčevy bylo nalezeno 126 papírových krabic bez označení, které obsahovaly kosmetické tužky v počtu cca 3000 kusů v krabici. Ačkoliv se mělo jednat o luxusní kosmetické tužky, bylo zřejmé, že se jedná o obyčejné dřevěné tužky, na kterých byly uvedeny popisky „Eyebrow Exeline, made in USA“, bez uvedení jakýchkoliv dalších údajů.

49. Nálezací soud tedy musí uzavřít, že již prvotní obchodní vztah, který směřoval od společnosti XXXX ke společnosti XXXX, byl ryze účelového charakteru, vedený jednoznačnou snahou o neoprávněné nárokování nadměrného odpočtu DPH, když také posledně zmíněná obchodní společnost byla provozována ryze účelově s dosazením osob do funkcí jednatelů, kteří však za něj fakticky nevystupovali a plnili roli pouze tzv. bílých koní. Za situace, kdy se nepodařilo tento protiprávní účel jednání naplnit, resp. došlo ke kontrole finančních orgánů, bylo zboží vráceno zpět společnosti XXXX a bylo přeprodáno v dalších člancích řetězce, přičemž je zřejmé, že aby došlo k odvedení pozornosti od společnosti XXXX, musela být dána existence více, než jednoho článku, což bylo splněno opět přeprodejem zboží společnosti XXXX a následně XXXX.
50. Předposledním článkem řetězce v obou případech figurovala společnost XXXX, resp. v případě prodeje stanových tkanin rovněž společnost XXXX, jejichž jednatelem byl v inkriminované době shodně T.V., avšak v uvedených případech jednal za společnosti na základě plné moci obžalovaný M. J.. Ve vztahu k uvedeným společnostem je třeba zdůraznit výpověď obžalovaného Š., který se u hlavního líčení k trestné činnosti doznal, přičemž za hlavní osobu, která organizovala obchodní transakce, označil M. V., bratra výše zmíněného jednatele společností XXXX a XXXX.
51. Svědek T.V. (č. l. 4792 verte – 4796) uvedl, že z obžalovaných zná pouze M. J., kterého mu představil jeho bratr M. jako osobu nabízející podnikatelský záměr v podobě investice do prodeje zboží, jehož prodejem by došlo ke zhodnocení kapitálu. Svědek uvedl, že neví, o jaké zboží šlo, pouze v obecné rovině uvedl, že se obchod týkal stanových látek, které bylo možno uplatnit v jedné ze společností, které T.V. vlastní, neboť se jednalo o cestovní kancelář a nabízela se tak možnost koupit stanové látky a začít šít stany sami. Toto však nebylo v technických možnostech, ani s tím neměl žádnou praxi, a proto obchod zůstal pouze v rovině investiční. Společnost XXXX proto vstoupila do daného vztahu, který zajišťoval M. J. jako fyzická osoba na základě generální plné moci. Sám svědek však látky neviděl. Jelikož šlo o kvalitní spolupráci, pak při další obchodní aktivitě, která se týkala kosmetických tužek, byla zapojena další z obchodních společností svědka. Finanční kapitál v uvedených transakcích tak poskytovaly společnosti XXXX a XXXX, obchody vynášely zisk. Nejprve proběhla obchodní transakce v řádu asi 1 milionu Kč. Když svědek viděl, že vše funguje, mohli přistoupit k větším investicím. Společnosti, které však stály vůči jeho společností v pozici prodávajícího či kupujícího, tedy XXXX a XXXX, však svědek nezná. Jelikož obchody nabývaly na své hodnotě, ale současně vytvářely rizikovější charakter, bylo obžalovanému J. nabídnuto, aby se stal jednatelem společnosti XXXX a řídil si veškeré aktivity

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

z této pozice. Z uvedených obchodů pak svědkovi plynul zisk v rozmezí od 8 do 10%. V případě obžalovaného J. byla odměna stanovena původně v procentech, následně došlo k přetransformování do možnosti, aby si obžalovaný odkoupil společnost XXXX, která byla v hodnotě milionů. Jak dále s touto společností naložil, svědek již neví. K dotazu na určité riziko vyplývající z uvedených obchodů, resp. otázku zajištění pro případ, že by obchody nevyšly, svědek uvedl, že předpokládal, že by mu zůstalo zboží, o kterém věděl, že existuje. K osobě svědka T. V. a bylo zjištěno, že tento v minulosti nebyl soudně trestán (č. l. 4835). Podle svého vyjádření byl pouze trestně stíhán v rámci své činnosti při provozování cestovní kanceláře, kdy se případ týkal „nějakých dopravců“.

52. Stejně jako jeho bratr rovněž svědek M.V. (č. l. 4790 verte – 4792 verte) popřel, že by byl zapojen do předmětných obchodů, které jsou obsahem trestního řízení, rovněž negoval výše uvedenou výpověď obžalovaného Š., že to byl právě on, kdo stál v pozadí trestné činnosti. Ke svému bratru T. i V. potvrdil, že tento se živí investičním fondem a developerskou činností, má poměrně mnoho aktivit a sám svědek M.V. byl v letech 2012 -2017 zaměstnancem v jeho firmách, mj. XXXX. Z firem, které byly účastny obchodů, zná toliko společnosti obžalovaných O. (XXXX) a Š. (XXXX), ovšem bližší informace k jejich činnosti nemá. Obžalovaný J. se zabýval obchodní činností týkající se biomasy, provozoval koupaliště a restaurace, ale více k tomuto svědek neví. Je pravdou, že obžalovaný O. mu nabízel stanové látky a tyto svědek dále nabídl svému bratrově do společnosti XXXX, tedy cestovní kanceláře, kde mohly najít uplatnění, ale bratr nakonec tyto nekoupil. Jaký byl jejich další osud, svědek neví, stejně tak nemá poznatky o obchodech s kosmetickými tužkami. Je pravdou, že v obchodním centru Campus v Brně se několikrát viděl s obžalovanými J. a Š., Š. mu tam nabízel nějaké developerské projekty (odkup hotelu, pohledávky), ale k jejich realizaci nedošlo. Není však pravdou, že by zde obžalovanému Š. svědek předával jakékoliv peníze, ani není pravdou, že by jej instruoval, aby tyto někam vkládal. Jaký má obžalovaný Š. důvod k výpovědi, kterou uvedl u hlavního líčení, neví. Není si vědom, že by mezi nimi dříve byl jakýkoliv spor. Svědek rovněž nezná jméno D. B.. K rozporu, který uvedl u své výpovědi v přípravném řízení (č. l. 255 verte) tedy, že nezná společnost XXXX ani obžalovaného Š., uvedl, že Š. zná kratší dobu, neví přesně, jak byla dříve otázka položena. Stejně tak svědek u hlavního líčení nejprve odpověděl, že látky, které byly předmětem obchodu, fakticky neviděl, což nekoresponduje s jeho výpovědí v přípravném řízení, kde sdělil, že látky viděl ve skladu obžalovaného O. v Brně-Černovicích. Ke své osobě jmenovaný uvedl, že v minulosti byl trestně stíhán, když „neuhradil pokutu a byl rovněž stíhán za podílnictví“. K těmto skutečnostem soud poukazuje na opis z evidence rejstříku trestů jmenovaného (č. l. 4836), podle něhož byl M.V. v minulosti 5x soudně trestán, a to převážně pro majetkovou trestnou činnost v podobě podvodů.
53. K dalšímu osudu společnosti XXXX lze doplnit, že tato se ocitla od 2. 11. 2015 v insolvenčním řízení a byl na její majetek prohlášen konkurs, kdy v osobě jednatele vystřídal obžalovaného M. J. od 31. 7. 2015 J. P. a následně od 7. 10. 2015 Miroslav H.. Posledně jmenovaný (č. l. 4874 verte – 4875) u hlavního líčení sdělil, že v minulosti vlastnil dvě společnosti, a to jednak JM Export (evidentně správně XXXX 2015, s.r.o., jak byla firma XXXX – Residence XXXX, s.r.o. změněna k 17. 6. 2015) a následně ještě jednu, na jejíž název si nevzpomíná. K této společnosti se dostal tak, že v roce 2015 se na diskotéce před někým zmínil, že by chtěl podnikat a nějaký muž mu nabídl možnost získat firmu. Za převod společnosti zaplatil 100 000 Kč převodem na účet, ovšem již si nevzpomíná komu. Jména obžalovaných či J. P., mu nic neříkají. Následně zjistil, že předchozí majitel měl dluhy a firmu „dal k ledu“. Na uvedenou společnost pak nevyvíjel žádnou činnost ani k ní nepřevzal účetnictví či její majetek. Jmenovaný doplnil, že v poslední době pracuje jako rozvozce zboží a před tím rovněž pracoval jako zaměstnanec balíkové společnosti. Soud nepovažoval za potřebné doplnit dokazování o navrhovaný výslech svědka J. P., který se měl rovněž v rámci podaného vysvětlení vyjadřovat k otázkám převodu společnosti XXXX, neboť poznatky v tomto směru má již za nadbytečné, které by mohly pouze přinést další z již učiněných

1/2019

poznatků o účelovosti převodu takovéto společnosti, a to evidentně poté, co byla využita k páčání trestné činnosti v rámci získání neoprávněných daňových odpočtů. Je totiž zcela běžným jevem (a v rámci společností figurujících v této trestní věci nejde o ojedinělý případ – viz též společnosti XXXXXXXX, XXXX), kdy subjekty, pomocí nichž dochází k páčání trestné činnosti, jsou následně převáděny na osoby, které nejsou dohledatelné, a pokud se to podaří, je dán poznatek, že o své účasti v právnické osobě buď vůbec neví (např. proto, že podepsaly na něčí žádost blanketní listiny), či převod učinily sice vědomě, ale nikoliv za současného zaplacení převodu společnosti, ale naopak inkasujíc za přepis drobnou odměnu. Svědek H. sice úhradu za XXXX potvrdil, avšak zůstává nejasným, proč platil částku 100 tis. Kč za společnost, o níž si nezjistil majetkové informace a ani s touto nevyvíjel další činnost. Ostatně vzhledem k jeho poměrům a podobě podnikání je velmi nejasné, kde získal údajné prostředky k úhradě částky za převod společnosti. Racionálním odůvodněním změn z osoby T. V. v roli jednatele na další osoby je proto je zastřít zapojení společnosti do protiprávních aktivit.

54. Na doplnění důkazní situace ke společností XXXX a XXXX, je možné poukázat rovněž na výpověď svědkyně N. J. (č. l. 344-346), která v uvedeném období pracovala jako produktový manažer společnosti XXXX, která provozovala cestovní kancelář a v daném směru svědkyně zajišťovala podklady pro dopravu a komunikovala s obchodními partnery. Jmenovaná nevyloučila, že by v rámci své práce prováděla rovněž činnost pro společnost XXXX, neboť tato měla kanceláře ve stejné budově, resp. stejném patře jako XXXX. Svědkyně dále uvedla, že ohledně obchodů se stanovou tkaninou ji požádal obžalovaný J., aby zařídila přepravu, k čemuž jí poskytl podklady a ona poslala objednávku e-mailem. Na další podrobnosti si již nezpomíná. Pokud se týká plateb cestovní kanceláři, tyto schvaluje a zadává T.V., ovšem stran obchodu s tkaninami si neuvědomuje, že by přišly nějaké faktury. Ohledně obžalovaného J. uvedla, že se domnívá, že tento ve společnosti XXXX nevykonával žádnou činnost, vyskytoval se v místě v rámci svých jiných aktivit, neví přesně, co dělal. Vše ohledně doprav vyřizovala pouze s ním.
55. V rámci šetření k dopravě, kterou zmiňovala posledně uvedená svědkyně N. J., je třeba uvést, že v prvotních fázích prováděných obchodů nebyly doloženy žádné doklady k přepravě jakéhokoliv materiálu, ať již stanových tkanin či kosmetických tužek od společnosti XXXX a XXXX ke společností XXXX a XXXX, takováto doprava je dohledatelná právě až ve vztahu ke společností XXXX a XXXX, kdy je potvrzeno, že N. J. objednávala přepravu u společností DOS Brno (č. l. 349-350). Nutno konstatovat, že procesními stranami není nikterak zpochybnováno, že došlo k výše uvedené přepravě, jakož i dalšímu transportu zboží od společností XXXX XXXX dále směrem ke společností XXXX na Slovensku. K tomuto byly doloženy materiály týkající se převozu zboží, ať již stanových tkanin či kosmetických tužek společností Tomedo spol. s r.o. do skladu na adrese Bratislava, XXXX 11. Pro úplnost přehledu pohybu zboží je pak třeba doplnit, že od společností XXXX mělo zboží putovat do třetích zemí, ať již v rámci Evropské unie (Rumunsko, společnost XXXX XXXX) či mimo ni (Spojené arabské emiráty, společnost XXXX). Všechny výše uvedené přepravy pak byly doloženy zejména na č. l. 247-249, 299-302, 349-350, 457, 539-548, 564-565. Toliko na doplnění soud uvádí, že přepravu do Rumunska měla zajišťovat odběratelská společnost XXXX, přepravu do Spojených arabských emirátů měla realizovat společnost XXXX
56. K předmětnému vývozu zboží z území Slovenska pak soud připomíná především výpověď obžalovaného P. Š., který takovéto obchody negoval a uvedl, že prováděné transakce sloužily za účelem získání nadměrného odpočtu DPH. Na výpověď jmenovaného navazují především materiály k právní pomoci, kterou si vyžádaly české orgány činné v přípravném řízení (č. l. 602-603), podle nichž se společnost XXXX XXXX nachází v insolvenčním řízení a její jednatel moldavské národnosti S. O. není kontaktní. Rovněž registrační značky vozidel, jež měly realizovat dopravu zboží, neodpovídají formátu stanovenému rumunskými úřady a nemohly být proto těmito vydány pro motorová vozidla. Nutno doplnit, že ani ve vztahu k případnému označení vozidel na

1/2019

území ČR nebyly potvrzeny údaje tak, jak byly učiněny ve vztahu k realizované přepravě, kdy registrační značky 1L1 5597 a 3L4 7796 nenáleží nákladními tahači a návěsu, ale vozidlům, která vzhledem ke svým rozměrům rozhodně avizované množství zboží nemohla přepravovat, konkrétně Škoda 120 a Citroën Xantia (č. l. 606-608).

57. Žádné výraznější poznatky k realizaci obchodů směrem od společnosti XXXX pak neposkytla ani svědkyně M. K. (č. l. 402-406), která v posledně uvedené společnosti pracovala na pozici manažerky prodeje od listopadu 2014 do března 2015. Společnost se dle jejího vyjádření zabírala prodejem plastových obalů do restauračních zařízení, přičemž od začátku roku 2015 se dostala do špatné finanční situace a přestala platit dodavatelům. Jmenovaná rovněž neměla žádný poznatek o nákupu zboží od společností XXXX a XXXX z České republiky.
58. U hlavního líčení byl rovněž slyšen svědek D. B. (č. l. 5016-5017 verte), tedy osoba, o níž obžalovaný Š. uvedl, že to byl právě on, kdo jej do této protiprávní činnosti zapojil. Svědek B. potvrdil, že s obžalovaným Š. měl v roce 2015 či 2016 obchodní aktivity vztahující se na různé zboží, ale domnívá se, že toto nebylo tvořeno látkami či kosmetikou. Je pravdou, že žalovanému zmiňoval existenci skladů na XXXX ulici v Bratislavě, ale neví, zda Š. tuto informaci využil. Je pravdou, že s obžalovaným měli dříve spory, neboť Š. odebral nějaký materiál, který zaplatil jen z necelé poloviny. Pokud se svědek měl vyjádřit k výpovědi obžalovaného o zajištění nákupu a prodeje stanových tkanin, pak si vzpomněl, že Š. mu skutečně nějaké látky nabízel, ale svědek tyto nikdy neviděl, ani s nimi neobchodoval. Stejně tak se nepodílel na odvozu takovýchto tkanin zpět do České republiky. Je pravdou, že svědek zná P. B., je možné, že na něj dal kontakt Š., aby se dohodli na nějakém převozu, ale sám svědek nic v tomto směru nezařizoval. Jména dalších obžalovaných, resp. jméno V., pak svědkovi nic neříkají.
59. K výpovědi svědka B. soud přistupoval s notnou dávkou obezřetnosti, neboť jak sám jmenovaný potvrdil a bylo to též doloženo opisem z evidence Rejstříku trestů (č. l. 4838-4839), že svědek D. B. byl v minulosti odsouzen pro majetkovou trestnou činnost v podobě zpronevěry, podvodu a založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny a vzhledem k níže uvedeným skutečnostem, které byly zjištěny z výpovědi svědků stran dopravy zboží ze Slovenska zpět na území ČR (zejména P. B.), existuje minimálně vysoce pravděpodobnostní možnost, že se na nyní projednávané trestné činnosti společně s obžalovanými jistou měrou podílel.
60. K pohybu zboží mezi Českou a Slovenskou republikou je třeba poukázat na výpověď I. P. (č. l. 5017 verte – 5018), který v inkriminované době, jakož i v současnosti, působí, coby člen představenstva obchodní společnosti XXXX, jež pronajímá nebytové prostory v Bratislavě na ulici XXXX. Na uvedeném místě poskytoval rovněž skladové prostory o velikosti zhruba 61 m² a dále kancelářské prostory obžalovanému Š., jednajícímu za společnost XXXX. Nájemní vztah svědek hodnotil jako zpočátku dobrý, následně však docházelo k neplacení faktur za nájem a služby s ním spojené, v důsledku čehož došlo k ukončení smlouvy. Š. však následně uhradil veškeré své závazky. Přesto i po ukončení smlouvy zůstalo nějaké zboží ve skladu, o které se posléze zajímala police. Jednalo se rovněž o nějaké kosmetické věci a role s látkami, resp. textilem, ale bližší specifikaci svědek není schopen učinit.
61. Z hlediska skladování zboží na Slovensku byl vyslechnut dále svědek J. Š. (č. l. 4852 verte – 4853), který však neuvedl žádné významnější skutečnosti. Jména žádného z obžalovaných či osob, které měly realizovat přepravu zboží mezi Slovenskou a Českou republikou mu nic neříkají, stejně jako společnost XXXX. Svědek zdůraznil, že vlastní společnost XXXX, která má skladový terminál v Bratislavě, jímž prochází i velké množství zákazníků. Pakliže byl svědek konfrontován s listinnými doklady v podobě faktur, nákladních listů a internetové komunikace (č. l. 533-548), uvedl, že se jedná o standardní formu dokladů, které byly vystaveny jejich společnostmi. Detaily k uvedeným vztahům, které se pojí na společnost XXXX či XXXX si nevzpomíná. K posledně uvedeným dokumentům soud poukazuje, že tyto se vztahují k převozu zboží, které původně bylo

1/2019

dovezeno na území Slovenské republiky z Brna od společnosti XXXX, aby následně bylo zasláno zpět na území České republiky, tentokrát do areálu XXXX v XXXX. Tuto přepravu realizoval přepravce R. V. dne 12. 10. 2015, k čemuž byly zajištěny doklady o převozu 21 palet s látkami ze skladu společnosti XXXX do XXXX (č. l. 2024-2027). Konkrétně prováděl realizaci výše uvedené přepravy řidič J. K. (č. l. 4800-4801). Zadání přepravy obdržel od dispečerky SMS zprávou, kdy dostal rovněž kontakt na pana Š. ohledně vykládky. Když přijel do areálu tzv. XXXX XXXX v XXXX, volal na uvedené číslo, Š. říkal, že je zrovna mimo a někoho tam pošle. Asi za 20 minut se dostavila osoba, kterou svědek u hlavního líčení ztotožnil se svědkem B., který jej zavedl do skladu tzv. XXXX XXXX v XXXX. Obsahem přepravy bylo 21 kovových rámu s látkami na špulcích, podepsaly se papíry a svědek odjel. Celá přeprava tedy proběhla řádně. Svědek rovněž potvrdil pravost svých podpisů na přepravní dokumentaci (č. l. 299-302).

62. K věcem, které byly převezeny do areálu XXXX v XXXX pak bylo provedeno policejní šetření, jehož výsledkem byl protokol o vydání věci, včetně pořízení fotodokumentace uvedených látek (č. l. 660-674), přičemž bylo nalezeno 19 přepravních kovových košů s látkami a PVC fóliemi s celkovým počtem 232 rolí.
63. Již dříve zmiňovaný P. B. (č. l. 4796 verte – 4798 verte) potvrdil, že zboží, které bylo v areálu XXXX v XXXX zajištěno, bylo dovezeno ze Slovenska, přičemž před tímto dovozem mu někdo, již si nevzpomíná kdo, volal, zda by mohl zrealizovat dopravu z Bratislavy do XXXX. Poté byl však velmi překvapen, když mu opět někdo volal, že zboží už je na místě a požadoval po něm uskladnění na 24 hodin. Svědek nezná nikoho z obžalovaných, neví, s kým stran uskladnění hovořil. Zavolał svému bratru B. B., kterého požádal, aby zboží bylo uskladněno v areálu XXXX a společně palety složili. Zboží pak bylo uskladněno uvnitř, část obalil igelity a zabalil do strečové fólie a další část byla převezena do dalšího skladu. Policii pak vydal vše, co měl k dispozici. Svědek potvrdil, že zná osobu D. B., avšak s tímto nikdy žádný obchod nedělal, chodili spolu za holkami a stýkali se soukromě. Ke své osobě pak doplnil, že byl v minulosti trestně stíhán a rovněž odsouzen pro majetkovou trestnou činnost. Soud rovněž k výpovědi svědka B. přistupuje s určitou opatrností, neboť je zřejmé, že se jedná o osobu, která má zkušenosti s pácháním trestné činnosti a nelze vyloučit, že jeho postavení v dané věci bylo takové, aby zajistil uskladnění věcí, které sloužily k páchání trestné činnosti. Jestliže soud již výše uvedl, že s opatrností přistupuje rovněž k výpovědi D. B., pak právě v návaznosti na svědka B. poukazuje na protokol o vydání věci (č. l. 660), kdy svědek B. byl přítomen tomu, když byly látky z areálu XXXX v XXXX vydány policejnímu orgánu, k čemuž uvedl, že tyto přivezl kamion v říjnu 2015 z Bratislavy a D. B. jej požádal o uskladnění tohoto zboží přibližně na týden. Tato skutečnost ve spojení s informacemi, které má soud k osobám, jak D. B., tak P. B., podporuje výpověď obžalovaného Š. o pravděpodobném zapojení minimálně prvně jmenovaného do trestné činnosti či alespoň obeznámení s ní. Stejně tak svědek B. svou výpověď může D. B., coby dlouholetého kamaráda krýt, o čemž svědčí rozpory v jeho výpovědi při předání věcí policii a u hlavního líčení, stejně jako určitá nelogičnost spočívající v tom, že bez dalšího – zejména bez úplaty - uskladnil zboží a ani v budoucnu nevykazoval snahy tohoto se zbavit či alespoň kontaktovat kohokoliv, kdo by tak učinil, anebo zboží odvezl.
64. Ke zboží, které bylo v XXXX zajištěno policejním orgánem, byl vypracován znalecký posudek z oboru ekonomika, ceny a odhady a jakosti textilních surovin (č. l. 679-699), jehož zpracovatel V. Š. se vyjádřil ke kvalitě a hodnotě látek, textilií a fólií. V prvé řadě konstatoval, že ze zajištěného materiálu lze za stanové tkaniny považovat pouze 11 rolí povrstvených fólií a 12 kusů rolí průhledné PVC fólie. Ostatní textilní materiály byly původně určeny pro odlišný účel, a to k výrobě slunečníků, dekoračních textilií či ubrusoviny. U většiny materiálů nebylo pro absenci doplňkových visaček možno určit původ tohoto zboží, většina textilií byla vyrobena v rozmezí let 1999 až 2006. Bylo též poukázáno, že řada textilií je potištěna, a to již na základě požadavku předchozích objednatelů, kteří nechali na tkaniny uvést např. svá loga či potisky. Stav k datu prohlídky (květen 2017) jednoznačně neodpovídá běžnému způsobu přepravy, skladování a následnému určení

1/2019

těchto látek, zboží nesplňovalo ani základní požadavky na bezpečnost a hygienu. Nebyly rovněž splněny požadavky na deklarovanou stanovou tkaninu tak, jak byly zajištěny ve fakturách, kde je deklarována gramážová hodnota 650 g/m², impregnace VOI a vynikající trvanlivost, avšak ve skutečnosti zajištěné tkaniny se, co do gramáže, pohybovaly v hodnotách od 120 do 300 g/m², zatímco běžná stanová tkanina se pohybuje od 350 do 800 g/m². Časová hodnota zajištěného zboží ke dni prvního prodeje, tedy 18. 8. 2014 se mohla pohybovat od celkové původní hodnoty, tzn. 1 806 100 Kč až po současnou 168 640 Kč, kdy bylo vzato v úvahu dlouhodobě nevhodné skladování. Znalec se však nemohl vyjádřit k tomu, zda nevhodnost skladování byla dána ještě před realizací obchodů, či až posléze.

65. Znalec své závěry potvrdil rovněž při svém výsledku u hlavního líčení (č. l. 4854-4856 verte). K dotazu obhajoby potvrdil, že, co do gramáže, sice existují stany, které jsou tvořeny látkou, jejíž hodnoty se pohybují od 180 g/m², ale jedná však se o speciální tkaniny, které mají specifické uplatnění. Rozhodně nelze uvést, že nižší gramáž tkaniny znamená, že tato je levnější, ale většinou jde přesně o pravý opak, kdy snížením gramáže stanové tkaniny je dáno specifickými potřebami (např. při určení do povětrnostních či tvrdších podmínek) a její výroba je náročnější a proto i dražší. Vyjádřil se k otázce časové hodnoty, která u textilií znamená, že ve chvíli, kdy je zboží vyrobeno, představuje časová hodnota 100%, tím jak stárne nebo je používáno, se časová hodnota mění, tedy snižuje se, tedy představuje průběh času promítnutí do ceny výrobku.
66. Ze znaleckého posudku je tedy zřejmé, že stanové tkaniny a PVC fólie byly již v době, kdy docházelo k realizaci obchodů mezi obžalovanými, resp. jejich společnostmi značně nadhodnoceny a rozhodně neodpovídaly cenám, které byly uvedeny ve fakturách. Je evidentní, že již v počátcích obchodování, tedy v roce 2014 se nejednalo o nové zboží, ale tkaniny byly staré 8-15 let. Již tento samotný fakt evidentně musel znamenat změnu v časové hodnotě materiálu. V době znaleckého zkoumání pak byly značným způsobem znehodnoceny, kdy obhajoba obžalovaných se snažila v tomto směru poukázat na možnost, že k tomuto znehodnocení mohlo dojít až v případě nevhodného skladování v prostorách XXXX. Za stěžejní pro rozhodnutí nalézacího soudu je však předně skutečnost, že časová hodnota zboží rozhodně neodpovídá cenám, za které si obžalování tyto látky a fólie přeprodávali, přičemž toto nadhodnocení není nikterak bezvýznamné, ale naopak mnohonásobné. Přitom samotné tkaniny svou povahou neodpovídaly požadavkům na výrobu stanů, neboť zejména byla dána nižší gramáž. Ta je sice rovněž přípustná, ovšem pouze u látek, které mají určité specifické vlastnosti a jsou určeny pro extrémní podmínky, což naopak zvyšuje oproti běžným materiálům jejich hodnotu. O daný případ však u zajištěného zboží nešlo. Dále pak si soud nedokáže představit, že by právě zajištěné látky byly fakticky použitelné pro výrobu stanů, neboť řada z nich nesla reklamní loga jiných firem (např. ubytovacích či gastro firem). Ačkoliv převážné množství látek pak ani neobsahovalo základní údaje, z nichž by mohli výrobci vycházet pro potřeby výroby stanů, lze např. poukázat, že pokud existence visačky byla dána (např. č. l. 688), jednalo se zcela evidentně o materiály, které nebyly vhodné pro výrobu stanů, které vykazují vyšší nároky na kvalitu materiálu, ale např. pouze na slunečníky. Soud má s ohledem na výše uvedené skutečnosti tedy za zcela jednoznačně prokázané, že veškeré prodeje materiálu označeného jako stanová tkanina, byly prováděny ryze účelově za užití téměř bezcenného zboží, které se pachatelům podařilo zajistit tak, aby eliminovali své náklady na páchání trestné činnosti, ale na druhé straně, aby navenek mohli deklarovat existenci zboží s tím, že případná kontrola nebude zevrubně zkoumat, zda toto odpovídá deklarovaným vlastnostem. Hodnotu zboží pak uměle navýšili, a to s jediným záměrem, tedy nikoliv užít jej formálně uváděným způsobem k výrobě stanů, ale pouze a jen k neoprávněnému uplatnění nároku na odpočet DPH. Pakliže obhajoba obžalovaného O. polemizovala s tím, zda policií zajištěné látky, které byly podrobeny znaleckému zkoumání, jsou skutečně stejným zbožím, které jmenovaný nakoupil a prodal, nemá soud o tomto nejmenších pochyb, a to s ohledem na vysledovatelný pohyb takového zboží právě od společnosti XXXX,

1/2019

společnosti XXXX, odkud bylo, jak prokazatelně na základě listinných materiálů, tak vzhledem k výpovědi obžalovaného Š., dovezeno zpět do České republiky, a to právě do areálu XXXX.

67. Stejně jako tomu bylo v řetězci, který se dotýkal stanových tkanin, má soud za účelové obchody s kosmetickými tužkami, kdy rovněž u těchto došlo k jednoznačnému navýšení jejich hodnoty, a to tak, aby pouze po formální stránce mohl být deklarován obchod s takovýmto zbožím, jehož účelem však nebylo poskytnutí kosmetických tužek koncovým uživatelům, ale opět neoprávněné získání nadměrného odpočtu DPH. V tomto případě bylo obhajobou obžalovaných namítáno, že oproti řetězci se stanovými tkaninami nebyl v případě kosmetických tužek zajištěn žádný znalecký posudek, který by mohl posoudit jejich hodnotu, kdy ostatně z dokumentů obsažených v trestním spise, resp. i podkladů, které si obžalovaní zajistili na internetu, bylo doložitelné, že takovéto zboží se prodává běžně za částky v rozmezí přibližně 65-89 Kč. Obžalovaný O. pak tyto skutečnosti doložil i zjištěními, které učinil na internetu (č. l. 5022-5026), a to jak stran výše uvedených stanových tkanin, tak právě kosmetických tužek, které byly prodávány dokonce v částce 149 Kč.
68. Soud se však plně ztotožnil s názorem obžaloby, že daná argumentace je zcela bezpředmětná, a to již pro poznatky, které učinily orgány činné v přípravném řízení, kdy stejně jako u stanových tkanin vyvinuly snahu ke zjištění hodnoty kosmetických tužek, které byly zajištěny v množství 14ti papírových krabic ve Slovenské republice u společnosti XXXX (č. l. 550-551, 702-712). Jedná se o zboží, které je označeno jako Eyebrow Liner, obsahující poznámku o původu zboží v USA (made in USA). Obhajoba toliko účelově vybírá odpovědi oslovených odhadců či společností obchodujících s daným zbožím (M. O., R. B., společnost XXXX - č. l. 717-718), kteří zmínili skutečně běžnou cenu na trhu v rozmezí 65-89 Kč, ovšem jednalo se o cenu obdobného zboží, které bylo řádně uvedeno na trh a v žádném případě se nikterak nevyjádřili, ani vyjádřit nemohli, ke kvalitě či původu daného zboží. Typickou ukázkou je odpověď R. B., který uvádí, že „pokud se u nás toto zboží nabízí, a pravděpodobně se jedná o legální prodej“, kdy oslovený znalec vycházel z předpokladu řádně prováděného prodeje, který obsahuje veškeré náležitosti, na něž bude poukázáno níže. Současně také uvedl, že není schopen určit původ takového zboží. V podobném duchu se pak vyjadřovaly i další, výše uvedené subjekty. Jiné společnosti pak přímo uvedly, že zboží, které jim bylo zasláno na fotografiích, neznají nebo je neprodávají (č. l. 718-741). Za zcela stěžejní při hodnocení takto realizovaných obchodů je třeba považovat náležitosti při obchodování s kosmetickým zbožím tak, jak je uvedla ve své zprávě Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje (č. l. 76), což je potvrzováno také obecně přístupnými údaji, které soud získal z webových stránek Státního zdravotního ústavu (č. l. 5012). Kosmetické tužky jsou přípravkem, při jehož uvedení do oběhu je osoba, která tak činí, tedy výrobce či dovozce nebo distributor, povinna v souladu se zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 o kosmetických přípravcích, mít především zhodnocení bezpečnosti takového kosmetického přípravku a k tomuto uchovávat technickou dokumentaci po dobu 10 let od uvedení poslední šarže přípravku na trh. V případě zkoumaných tužek přitom tyto nejsou označeny názvem či adresou odpovědné osoby ani žádnou zkratkou, která by umožňovala určit tuto osobu a její adresu. Chybí označení data minimální trvanlivosti, seznam přísad, který by bylo možno uvést i na vnějším obalu výrobku nebo příbalovém letáku, avšak ani tyto nebyly u výrobku zajištěny, stejně jako jakákoliv další doprovodná dokumentace. Šetřením Krajské hygienické stanice bylo zjištěno, že uvedené zboží není notifikováno v portálu pro kosmetické přípravky CPNP, tedy nedošlo k jejich legálnímu uvedení na trh v Evropské unii a není možné identifikovat osobu, která je za takového uvedení na trh zodpovědná. Pokud by výrobek byl zachycen v tržní síti nebo jakkoliv nabízen spotřebiteli, jednalo by se o nevyhovující kosmetický přípravek, který by mohl vyhlášen jako nebezpečný a z trhu stažen. Veškeré tyto skutečnosti pak u předmětných kosmetických tužek nejsou dány. Soud se proto neztotožnil s názorem obhajoby na další dokazování směrem k možné hodnotě daného zboží, neboť toto je pro účely pohybu na trhu ve formě jakéhokoliv nabízení či prodeje zcela nepoužitelné. Dle názoru soudu se v případě

1/2019

kosmetických tužek jedná s vysokou pravděpodobností o falzifikáty či nekvalitní zboží, které lze získat např. z asijských trhů, obdobně jako je tomu u padělků textilu apod.

69. Jakákoliv obhajoba obžalovaných v tom duchu, že „neměli důvod nevěřit svým obchodním partnerům a spoléhali se, že zboží (ať již tkaniny či tužky) splňují veškeré náležitosti a deklarované vlastnosti“, resp., že „s uvedenými obchody neměli předchozí zkušenosti“, je podle soudu zcela irelevantní. Jak již bylo opakovaně zdůrazněno, právě při nezkušenosti s takovými obchody by každý jedinec vyvinul až nadstandardní úsilí vyvarovat se případným problémům, o to více, jestliže se jednalo o transakce se zbožím v hodnotě několika desítek milionů korun. Stejně tak nelze omlouvat neznalost aktuální právní úpravy, které obchody či uvedení na trh podléhají. Pokud by soud přistoupil na takovou argumentaci, musel by v extrémním případě obdobně např. akceptovat obhajobu obchodníků se zbraněmi, pokud by tito s poukazem na svou nezkušenost tvrdili, že neznali povahu zbraní, domnívali se, že tyto jsou znehodnoceny či si neověřovali, zda prodejce a kupující disponují příslušným oprávněním pro obchody či užívání zbraně.
70. Ke všem společnostem, které jsou zahrnuty do nyní projednávaných obchodů, pak byly v rámci přípravného řízení nashromážděny poznatky stran odvádění jejich daňové povinnosti za uvedené období. V případě společnosti XXXX (č. l. 1434-1445) byla zajištěna přiznání k DPH za období roku 2014, kde společnost vykazovala vysoký objem nákupů a prodejů v rámci České republiky, a to právě ve vztahu ke kosmetickým tužkám a stanové tkanině, které činily přes 40 milionů Kč. K nákupu stanové tkaniny byla ze strany Finančního úřadu Brno I. provedena též daňová kontrola (č. l. 1501-1505), v jejímž rámci správce daně konstatoval pochybnosti o předmětu plnění a jeho dodavateli a nesplnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH od společnosti XXXX.
71. V případě společnosti XXXX byla rovněž doložena přiznání k DPH za rok 2014, v jejichž rámci byly opět vykázány obchody v souhrnném objemu 40 milionů Kč, z čehož došlo k uplatnění nároku na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 1 363 719 Kč (č. l. 1161-1169). Současně bylo z účetních uzávěrek za příslušné období zjištěno (č. l. 1141-1300, 1362-1371), že společnost vykazovala za rok 2013 nesplacené pohledávky ve výši přibližně 68 milionů Kč a závazky ve výši 113 milionů Kč, v případě roku 2014 se pak jednalo u pohledávek o sumu 84 milionů Kč a v případě závazků 114 milionů Kč. Je tedy evidentní, že společnost sama o sobě nedisponovala prostředky k realizaci uvedených obchodů, byť obžalovaný O., stejně jako de facto ostatní spoluobžalovaní deklarovali, že žádné finanční prostředky do obchodů nevkládaly a tyto transakce byly vystavěny toliko na principu provize.
72. U společnosti XXXX a XXXX byla rovněž prokázána její daňová minulost (č. l. 852-869) v roce 2014, kdy byly vykázány přijatá a uskutečněná plnění v rámci České republiky a nároky na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění, kdy v přiznání k DPH za období srpen 2014 bylo vykázáno dodání zboží ve výši 4 602 509 Kč s nárokem na odpočet daně ve výši 4 882 514 Kč, v období za září 2014 pak bylo vykázáno dodání zboží v rámci tuzemska ve výši 2 215 230 Kč a nárok na odpočet daně ve výši 1 956 923 Kč, přičemž v prosinci 2014 společnost XXXX vykázala dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie ve výši 6 550 600 Kč.
73. Obdobně u společnosti XXXX byla zajištěna daňová přiznání k DPH za roky 2014-2015. Z těchto materiálů vyplývají, jak vykázaná dodání zboží či poskytnutí služeb s místem plnění v tuzemsku, tak uplatněné nároky na odpočet daně z přijatelných zdanitelných plnění. Stejně jako tomu bylo u dříve zmíněné společnosti XXXX, která s ohledem na obchody se stanovými tkaninami uplatnila v přiznání k DPH podanému dne 30. 9. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., za období srpen 2014, nárok na odpočet daně ve výši 804 207,60 Kč a v daňovém přiznání ze dne 29. 10. 2014 za září 2014 nárok na odpočet daně ve výši 289 035,60 Kč, pak společnost XXXX v souvislosti s obchodní činností, která se rovněž dotýkala stanových tkanin zahrnula do daňových přiznání podaného 2. 3. 2015 nárok na odpočet daně ve výši 891 739,80 Kč a přiznání ze dne 30. 3. 2015 za zdaňovací období únor 2015 nárok na odpočet daně ve výši 504 504

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

Kč. V souvislosti s obchodem s kosmetickými tužkami pak společnost XXXX na základě daňového přiznání z 30. 1. 2015 za 4. čtvrtletí 2014 uplatnila nárok na odpočet daně ve výši 2 690 310 Kč a na základě přiznání ze dne 30. 3. 2015 za únor 2015 nárok na odpočet daně ve výši 1 320 661,48 Kč. V souhrnu tedy společnost XXXX uplatnila s výše uvedenými obchody, kdy nakoupila zboží od společnosti XXXX a toto následně prodala společnosti XXXX, nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 1 093 243,20 Kč a společnost XXXX v celkové výši 5 407 215,28 Kč.

74. Na doplnění ke společnostem XXXX a XXXX je potřeba též uvést, že jak z výpovědí svědků T. a M. V., tak z přílohy k účetní závěrce (č. l. 1056) vyplývá, že společnost XXXX v předmětné době vykonávala činnost spočívající převážně v provozování cestovní kanceláře a hostinské činnosti, hlavní činností společnosti XXXX pak byla od roku 2013 developerská činnost, a to projekt výstavby bytů XXXX, který byl dokončen a zkolaudován v květnu 2014.
75. V rámci daňových kontrol, které byly provedeny ke společnostem XXXX a XXXX (resp. společnosti XXXX 2015 s.r.o., která představuje změněnou obchodní firmu posledně uvedené společnosti, a to na základě notářského zápisu ze dne 7. 5. 2015, zapsanou ke dne 17. 6. 2015), (č. l. 965-979, 1111-1123), bylo provedeno šetření právě s ohledem na realizované obchody se stanovými tkaninami a kosmetickými tužkami. V případě společnosti XXXX, kterou zastupovala daňová poradkyně S. V., kdy po jednotlivých jednáních před správcem daně, v jejichž rámci byli slyšeni jako svědci též P. Š. a M. J. (č. l. 939-946, 948-952, 1073-1080, 1091-1098), byly konstatovány pochybnosti stran legálnosti provedení obchodů, a to jak na nedostatek zkušeností ze strany zástupců jednotlivých společností, které byly do těchto zainteresovány tak na laxnost kontroly zboží, které se projevovalo např. opisováním nesprávných údajů o gramáži dotčených látek, které neodpovídaly běžným podmínkám na jejich vlastnosti. Bylo též poukázáno na objektivní zjištění k převozu látek, která měla provádět vozidla, jejichž maximální nosnost, resp. hmotnost daný převoz fakticky neumožňovala, kdy mezi společnostmi XXXX a XXXX k tomuto mělo dojít prostřednictvím vozidla, které dle technické dokumentace mohlo přepravit náklad o maximální hmotnosti 12 235 kg, v případě převozu mezi XXXX a XXXX pak vozidlem o možnosti přepravit náklad do maximální hmotnosti 12 780 kg, ačkoliv na základě údajů faktur a dodacích listů měla celá dodávka zboží hmotnost 20 814 kg, a to bez připočítání hmotnosti obalu. Rovněž tak přiložená fotodokumentace nezobrazovala dotčené zboží, které bylo zataženo černou, neprůhlednou fólií, avšak podle tvaru se mělo jednat o role, které byly různé velikosti a průměru, ačkoliv byly fakturovány role stanové tkaniny o stejné gramáži, šířce a délce, tudíž takováto diskrepance neměla nastat. Ve výsledku proto na základě uvedené kontroly došlo k doměření DPH v částkách, o které, dle názoru finančního úřadu, byla daň neoprávněně zkrácena, a to ve vztahu k oběma dotčeným společnostem – XXXX a XXXX.
76. Pro úplnost pak soud doplňuje, že v přípravném řízení byly obstarány materiály k daňové minulosti všech zainteresovaných společností včetně přiznání k dani, fakturám, výpisům z účtů, příjmovým pokladním dokladům či zpráv o daňové kontrole k zájmovým obchodům, a to jak ve vztahu ke společnosti XXXX (č. l. 1434-1489, 1501-1505, 1519-1522), XXXX (č. l. 1141-1300, 1362-1371, 2728-2761), jakož i na základě dožádání ve vztahu ke společnosti XXXX (č. l. 1568-1743). Mimo výše uvedené společnosti pak obdobné informace byly zjišťovány ke společnostem XXXX XXXX (č. l. 1753-1809) či XXXX a XXXXXXXXX (č. l. 1814, 1822-1847, 1852-1859). Tyto skutečnosti potvrdily nejen zapojení uvedených společností, a to jednak XXXX XXXX a XXXX jako počátečních obchodníků se stanovými tkaninami či kosmetickými tužkami a v případě společnosti XXXXXXXXX jako prvotního zájemce ve vztahu ke kosmetickým tužkám pocházejícím od společnosti XXXX, ale rovněž veškeré výše uvedené závěry, které vplynuly na základě výpovědi jednotlivých svědků, a které tento soud již rozvedl výše. Soud má za prokázané, že společnosti XXXX XXXX a XXXX byly v pozici tzv. XXXX, které sice formálně zobchodovaly zboží, ovšem neodvedly svou daňovou povinnost, vykázaly vysoké nedoplatky na DPH a současně byly

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

zastupovány osobami, které nebyly dostupné, ať již pro orgány daňové kontroly či následně orgány činné v trestním řízení, kdy ostatně v případě společnosti XXXX XXXX byl její jednatel J.H. pravomocně odsouzen pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, za což mu byl mj. uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 let a obdobně u společnosti XXXX byl její jednatel M. T. v době inkriminovaných obchodů již prokazatelně mrtev, ačkoliv obžalovaný J. S. uváděl, že s oběma jmenovanými byl ve styku, či jim dokonce poskytoval finanční plnění.

77. Ke společnosti XXXX byly v rámci dokladů z daňového řízení vykázány nedoplatky na DPH ve výši 365 456,20 euro, přičemž při následném podání daňových přiznání nejprve nebyly uváděny žádné další prodeje zboží, které společnost získala z jiného členského státu Evropské unie (ČR), aby dodatečně došlo k vykázání takového vývozu zboží do třetí země ve výši 1 510 859 euro. Daňová povinnost, která na základě toho společnosti vznikla ve výši 281 526,38 euro, nebyla z jejich strany uhrazena.
78. Celou důkazní situaci proto může nalézací soud na tomto místě rekapitulovat následujícím způsobem. Z výpovědí jednotlivých obžalovaných, jakož i svědků a rovněž z listinných důkazů v podobě zejména faktur a přepravní dokumentace vyplývá existence obchodních řetězců, jejichž předmětem byl nákup a prodej, jednak stanových tkanin a dále kosmetických tužek, kdy toto zboží bylo v prvním článku takového řetězce prodáváno společnostmi XXXX XXXX a XXXX a dále pokračovalo přes společnosti XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, až ke společnosti XXXX. Jednotliví obžalovaní, kteří vystupovali za dotčené společnosti, ať již z titulu jednatelství (J. S. – XXXX, P. O. – XXXX, M. Š. – XXXX či jednající na základě plné moci jako tomu bylo u M. J. společnosti XXXX a XXXX), přitom konstatovali, že předmětné obchody skutečně proběhly a vyvrátili jakoukoliv svoji protiprávní činnost. Jak stanové tkaniny, tak kosmetické tužky reálně existovaly, byly mezi dotčenými subjekty přepravovány a uskladňovány a jejich nákup a prodej byl v plném rozsahu uhrazen. Je třeba zdůraznit, že po formální stránce tyto skutečnosti nezpochybňuje ani sama obžaloba. Stejně tak procesní strany nemají za sporné skutečnosti ohledně uvedení výše kupních cen v rámci fakturace a zejména pak to, že společnost XXXX a XXXX finanční doklady zaevidovaly do svého účetnictví a zahrnuly do daňových přiznání, na jejichž základě uplatnili nároky na odpočet daně na vstupu, a to za uvedená období a v takových částkách, jak je specifikováno ve výrokové části tohoto rozsudku. Předmětné částky pak byly oběma společnostem skutečně vyplaceny.
79. Sporným však z pohledu obhajoby a obžaloby zůstává důvod takovýchto obchodů, kdy zatímco obžalovaní deklarovali naprostou legálnost a bezproblémovost veškeré své činnosti, obžaloba zdůraznila jejich účelovost, kdy jediným důvodem provedení obchodů bylo prostřednictvím zboží, které bylo takřka bezcenné a jehož cena byla uměle nadhodnocena, vytvořit zdání legálního obchodu, který probíhá nejprve na území ČR mezi tuzemskými subjekty, aby ve výsledku poslední v uvedeném řetězci, tedy společnosti XXXX a XXXX, deklarovaly vývoz do jiného členského státu Evropské unie tak, aby mohly uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu a získat tím majetkový prospěch. Po provedeném dokazování a zhodnocení jednotlivých důkazů jednotlivě, jakož i ve vzájemných souvislostech, pak nalézací soud dospěl k závěru od důvodnosti takového pohledu obžaloby a konstatoval, že státnímu zástupci se v plném rozsahu podařilo prokázat tvrzení, která uvedl v podané obžalobě.
80. Ani tento soud nikterak nezpochybňuje faktickou existenci zboží v podobě rolí s látkami, jakož i kosmetických tužek, které byly skutečně přepravovány v řetězci počínaje společnostmi XXXX XXXX a XXXX, až po společnost XXXX. V první řadě je však třeba zpochybnit reálnost cen, za které zboží bylo mezi jednotlivými společnostmi přepravováno. Jak vyplývá z fakturace uvedených obchodů, počáteční cena zboží označeného jako stanová tkanina, byla určena společností XXXX při prodeji společnosti XXXX na částku 14 070 279 Kč. V posledním stupni obchodů na území

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

České republiky pak společnosti XXXX a XXXX zboží nakoupili za souhrnnou cenu 14 344 187 Kč, aby následně byl vykázán prodej společnosti XXXX na území Slovenské republiky v částce 14 196 689 Kč bez DPH. Znaleckým zkoumáním, které bylo v trestním řízení provedeno, však bylo zjištěno, že časová hodnota tkanin se mohla pohybovat v rozmezí od 168 640 Kč (hodnota v době posouzení) do 1 806 100 Kč (hodnota v době výroby). Současně soud připomíná, že znalec zdůraznil zastaralost textilií, které i přesto, že obchody probíhaly v roce 2014, byly vyrobeny v letech 1999-2006 (pročež již v době zobchodování by bylo na místě shora uvedenou maximální časovou hodnotu ponížít), jakož i skutečnost, že jejich vlastnosti, zejména co do gramáže nedopovídaly vlastnosti stanových tkanin. Bylo ostatně prokázáno, že na fakturačních materiálech byla stanová tkanina deklarována o gramáži 650 g/m², ačkoliv ve výsledku byla podstatně nižší a nedopovídala vlastnostem, které stanové tkaniny mají splňovat. Koneckonců, jak vyplývá i z příložené dokumentace, zboží nebylo ve valné většině označeno ani příslušnými štítky a pakliže tyto byly dány, je na nich např. uvedeno použití zcela odlišné (slunečníky). V daném směru neobstojí obhajoba obžalovaných, že ačkoliv podle vyjádření znalce hodnoty běžné stanové tkaniny se pohybují v rozmezí od 350 do 800 g/m², lze najít také materiály s nižší gramáží, neboť tuto skutečnost znalec podle soudu naprosto logicky odůvodnil tím, že v takovém případě se jedná o specializované látky, jejímž účelem je např. použití v náročnějších podmínkách a cena tím je zvyšována. O takové specifické látky se však nejednalo, přičemž pokud by tomu tak skutečně bylo, nevidí soud důvod, aby takovou nadstandardnost kupní strany zamlčely a nevtělily danou informaci do fakturace. V každém případě však soud musí vycházet z objektivizovaného zkoumání znalce, který časovou hodnotu zboží konstatoval v mnohonásobně nižší cenové rovině, než jaká byla uváděna obchodními subjekty v daných případech. Mimo to je třeba poukázat i na podobu jednotlivých látek, které často nesly označení již dřívějších objednatelů, např. ubytovacích či restauračních zařízení a soud tak může zcela důvodně pochybovat, že by právě takovýto materiál byl následně použit kýmkoliv na výrobu stanů. V uvedeném rozpětí hodnoty stanovené znalcem se tak soud kloní k nižší hranici.

81. Pokud se obhajoba obžalovaných snažila bagatelizovat dané skutečnosti s tím, že obžalování v podstatě údaje, které byly uváděny na prvotních fakturách, následně opisovali, neboť neměli důvod svým obchodním partnerům nevěřit, považuje soud takováto tvrzení za ryze účelová. V obecné rovině je třeba konstatovat, že v průběhu doby se způsob páchaní obdobné daňové trestné činnosti velmi vyprecizoval. Jestliže v dřívějších letech docházelo k obchodním transakcím se zcela fiktivním zbožím, které nikdy neexistovalo, v současné době jsou obdobné případy typické tím, že pachatelé skutečně disponují deklarovaným materiálem tak, aby v případě jakékoliv kontroly byli schopni tento doložit, byť takovéto zboží je značně opotřebené, použité, či pochází z nekvalitních zdrojů (asijské trhy, padělky) a je charakteristické velmi nízkou cenou, která je pak pachateli v rámci fakturace uměle zvyšována. Dochází rovněž k přesunu tohoto zboží mezi jednotlivými obchodníky, jsou reálně zajišťovány transportní služby, a to nejen v rámci České republiky, ale také za účelem vývozu zboží do jiného státu tak, aby koncový článek obchodního řetězce mohl uplatnit v rámci vývozu odpočet daně na výstupu. Ne jinak tomu bylo i v případě nyní projednávané trestní věci, kdy byla doložena nejen existence zboží a skladů, v nichž bylo uloženo, ale také vzájemné přesuny na základě spedičních firem.
82. Za podstatné, svědčící o protiprávnosti jednání obžalovaných, je však třeba označit již koncový osud zboží, a to s ohledem na výpověď obžalovaného Š.. Posledně jmenovaný jako jediný z obžalovaných doznal páchaní trestné činnosti, kdy jeho výpověď je zcela objektivizována dalším zkoumáním ve vztahu k přepravě zboží, které mělo být ze Slovenska odvezeno na území Rumunska či Spojených Arabských Emirátů. Obžalovaný Š. tuto skutečnost popřel, kdy jeho vyjádření plně odpovídají rovněž zjištění orgánů činných v přípravném řízení, a to zejména ve vztahu k rumunské společnosti XXXX XXXX, za níž stojí osoby, jejichž pobyt není znám, resp. společnost se nachází v insolvenčním řízení a rovněž registrační značky vozidel, které měly

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

realizovat mezinárodní přepravu, neodpovídají ani rumunským ani českým vozidlům. Ostatně k tomuto vývozu zboží nemohlo dojít rovněž proto, že obě komodity, ať již látky či kosmetické tužky byly v rámci trestního řízení zajištěny, a to ať již na území Slovenské republiky, anebo po jejich vývozu ze Slovenska zpět do ČR v areálu XXXX v XXXX. O tom, že zboží bylo z Bratislavy na toto místo dovezeno, pak vypovídali pracovníci přepravní společnosti XXXX. Již výše uvedené skutečnosti by proto soud výraznou měrou přesvědčily o účelovosti a protiprávnosti jednání obžalovaných, jakkoliv se tito - jmenovitě obžalovaní S., O. a J. - mohou hájit tím, že o výše uvedených pochybeních stran vývozu ze Slovenska nevěděli ani vědět nemohli, neboť jejich působení končilo prodejem zboží a celé pochybení by pak spočívalo ryze na straně společnosti XXXX a obžalovaného Š.. Jak bude rozvedeno níže, obžalobě se podařilo prokázat provázanost jednání všech obžalovaných tak, že v jejich případech nelze hovořit o jakékoliv nezávislé činnosti. Je však třeba doplnit, že pakliže by měl být označen subjekt či subjekty, které měly z takovéto trestné činnosti prospěch, jednalo by se evidentně o společnosti XXXX a XXXX, které jakožto koncové články obchodního řetězce v tuzemsku, mohly deklarovaným vývozem do jiného členského státu EU uplatňovat nárok na odpočet daně na výstupu.

83. V rámci projednávané trestné činnosti je třeba dovodit celou řadu nejasností až nepochopitelných kroků, které činili jednotliví obžalovaní, a které přesvědčily soud o tom, že jejich činnost byla účelová a o skutečné podstatě obchodů, tedy o páchání trestné činnosti věděli, stejně jako si byli vědomi nutnosti existence posloupnosti jednotlivých článků v podobě obchodních transakcí mezi zainteresovanými společnostmi, které měly dodat zdání regulérnosti obchodů. V první řadě tento soud již výše konstatoval, že v rámci nyní projednávané trestní věci má za daný typický prvek pro obdobnou trestnou činnost v podobě tzv. XXXX, tedy obchodních subjektů, které stojí na počátku obchodního řetězce a jsou charakteristické tím, že tyto společnosti, i přes vzniklou povinnost neodvedou daň, jsou pro orgány daňové správy nekontaktní, existují pouze formálně a jediná činnost, kterou vykazují navenek je pak ta, jež je následně šetřena jako trestná činnost. Stejně znaky lze spatřovat u společnosti XXXX a XXXX. V případě XXXX XXXX bylo uvedeno, že společnost podávala daňová přiznání v nulové hodnotě. Transakce, které vyvíjela, byly pouze v rámci nyní prošetřovaných obchodů a daňovou povinnost, která jí vznikla, neuhradila. Mimo to stál za společností jako jednatel J.H., jež byl již dříve odsouzen pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, velmi obdobného charakteru spočívající v nákupu zboží (čipů do mobilních telefonů) a následném deklarování jejich vývozu do Iráku. Bylo rovněž uvedeno, že ačkoliv jmenovaný opustil Českou republiku 26. 8. 2015, obžalovaný S. uváděl a toto je rovněž dokládáno pokladními doklady, že i po tomto datu měla být kupní cena ze strany XXXX hrazena právě jmenovanému H.. Obdobně v případě společnosti XXXX se jedná o subjekt, který byl následně zrušen s likvidací a vymazán z obchodního rejstříku. Poslední daňová přiznání podával v roce 2013 a také u této společnosti je evidován mnohamilionový nedoplatek na DPH. Rovněž i v tomto případě soud považuje výpověď obžalovaného S. o jednání s jednatelem M. T. za účelové, neboť tento zemřel 28. 9. 2013 a nemohl tak být účasten ani jednání při prvotní schůzce ani později při zasílání finančních částek za odebrané zboží.
84. K výpovědi obžalovaného S. pak soud doplňuje, že jeho jednání lze označit za zcela nepochopitelné, neboť v obou případech, ať již stanových tkanin či kosmetických tužek, bez jakékoliv zkušenosti s touto komoditou, vstupoval do obchodů s pro něj neznámými osobami, resp. uváděl údaje o zainteresovaných osobách pouze velmi obecně a neprůkazně. To platí o údajném oslovení osobou jménem S., která jej měla nakontaktovat v brněnské čajovně právě s H., s nímž se pak setkal na parkovišti a převzal vzorky látek, stejně jako v případě kosmetických tužek, kdy byl obžalovaný kontaktován svým známým (blíže nespecifikovaným) s tím, že přes Brno projíždějí jeho přátelé (E., T. a další neustanovená osoba), s nimiž se obžalovaný opět setkal, získal vzorky tužek, a to opět bez jakýchkoliv dalších dokladů či průvodní dokumentace. Ačkoliv obžalovaný S. neměl s výše uvedeným zbožím žádné zkušenosti a v uvedené době nedisponoval

1/2019

ani finančními prostředky, které byly uváděny na vystavených fakturách, i přesto se bez existence písemné smlouvy rozhodl postoupit takovouto obchodní transakci, a to s odůvodněním, že nemohl nic ztratit, neboť do obchodů vlastní prostředky nevrátil a vše bylo postavené pouze na bázi provize. K tomu však soud uvádí, že v podstatě shodné stanovisko prezentovali všichni zbývající obžalovaní. Jejich obhajoba se snažila přesvědčit soud, aby uvěřil v náhodnost řetězce obchodů, kdy každý jednotlivý účastník, aniž měl v daném oboru zkušenosti, aniž měl bližší znalosti o prodávajícím a aniž měl zajištěného dalšího odběratele, věřil tomu, že získá relativně snadnou a vysokou provizi, bez toho, aby do obchodu musel investovat vlastní prostředky, a takovýto řetězec se vinul až k posledním společnostem XXXX a XXXX, které na uvedených aktivitách výtěžily v důsledku daňového nároku nejvíce. Obdobná situace stran nezkušenosti s uvedeným zbožím, jakož i zajištěním odběratelů panovala tedy také v případě obžalovaných O. a J.. P. O. opět bez jakékoliv písemné smlouvy s XXXX, převzal vzorky a tyto nabídl nejprve společnosti XXXXXXXX zastoupené svědkem S.. Přitom i s tímto se setkal v podstatě náhodně v obchodním centru Vaňkovka, kde obžalovaný již seděl „s někým, komu tužky taky nabízel“, aby se následně dohodl právě se S.. Je třeba připomenout, že již v tomto prvním případě došlo ke zobchodování zboží směrem ke společnosti, kterou lze rovněž prezentovat jako zcela nedůvěryhodnou, zastoupenou osobami, ke kterým se soud nebrání použít pojem „bílé koně“. Je evidentní, že ve chvíli, kdy prvotní záměr páchat trestnou činnost přes společnost XXXXXXXX nevyšel kvůli zásahu finančního úřadu, byly tužky vráceny a zobchodovány společností XXXX směrem k XXXX a XXXX. Totéž lze u obžalovaného O. uvést i u stanových tkanin, kde měl obžalovaný O. „štěstí“, že jeho odběratel J., opět bez jakýchkoliv zkušeností, ať již s látkami či kosmetickými přípravky, souhlasil s odebráním obou komodit. Jak obžalovaný O., tak následně J., opět do obchodů nevrátil žádné své prostředky, kdy těmito ani nedisponovali. Obžalovaný J. měl další „velké štěstí“, že byl osloven ze strany M. V. a ačkoliv v uvedené době neměl peníze, zaštilil jeho obchod bez jakékoliv obeznamenosti o jeho podstatě, bez předchozích zkušeností, podnikatel T.V.. Ten, aniž by viděl uvedené zboží, poskytl obžalovanému J. plnou moc k jednání za společnosti XXXX a XXXX, a to opět za situace, kdy obžalovaný J. neměl ještě zajištěného finálního odběratele a jeho jednání stejně jako přechází jednání P. O. a J. S., nebylo podloženo jakoukoliv písemnou smlouvou, která by obchod specifikoval a upravovala. Soud o existenci takovýchto náhod a bezmezných důvěr mezi zainteresovanými jednoznačně pochybuje a daná tvrzení považuje za zcela účelová.

85. Na dokreslení lze přitom poukázat na protokol o zahájení daňové kontroly dne 20. 8. 2015 (č. l. 1073-1078), kde zástupce daňového subjektu, společnosti XXXX, S. V., správci daně sdělila, že obchody se společností XXXX a XXXX realizovali M.V., T.V. a M. J., kteří se znají delší dobu. Totéž platí o vztahu mezi jednatelem XXXX P.O. a M. J.. Jmenovaná rovněž uvedla, že nákup zboží zajišťoval dřívější jednatel T.V. stejně jako prodej, přičemž při nakládkách zboží byl vždy přítomen právě T.V. či M.V. nebo M. J.. Soud připomíná jednak výpověď svědka T. V., který uvedl, že M. J. neznal, resp. že jej s ním seznámil až ve vztahu k avizovaným obchodům jeho bratr M. stejně tak obžalovaný P. O. ve své výpovědi uvedl, že s J. se znal až od roku 2014 nebo 2015. Vysvětlení v tomto smyslu pak podali finančnímu úřadu v pozici svědků také T.V. a M. J., nicméně je zřejmé, že takováto výpověď učiněná, jak v rámci daňové kontroly, následně v rámci trestního řízení u hlavního líčení, představuje toliko snahu o účelové pozměňování informací tak, aby obhajoba mohla prokázat bezproblémovost a legalnost prováděných transakcí.
86. Soud tedy může v uvedeném případě na jedné straně konstatovat existenci zcela typických znaků pro obdobnou trestnou činnost daňového charakteru, mezi které patří existence tzv. XXXX na počátku obchodního řetězce, následné provádění obchodů pachateli ve velmi rychlém sledu, který je vysoce nestandardní pro běžný režim obchodů, přičemž pachatelé takto jednají bez vkládání vlastních finančních prostředků, údajně pouze za provizi, bez jakýchkoliv předchozích zkušeností s danými obchody, při nahodilosti setkání s prodávajícími a bez existence budoucího kupujícího, s nímž se opět náhodně setkávají, přičemž tyto mnohamilionové obchody jsou uzavírány při

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

absenci jakékoliv písemné smlouvy. Současně pak transakce, které jednotlivé obchody provázejí, jsou prováděny buď nestandardně neprůkaznými hotovostními platbami, a to i za porušení zákonných pravidel pro výši takovéto platby, kdy na místo běžného uhrazení kupní ceny např. v podobě jedné či dvou elektronických účetních operací dochází k desítkám plateb v rámci krátkého časového termínu. Peníze jsou pak předávány nejen v kancelářích, ale i na různých pochybných místech jako čerpacích stanicích či parkovištích. Pokud dojde k provedení elektronické transakce, pak i v tomto případě jsou zadokumentovány podezřelé a pro tuto trestnou činnost příznačné rychlé platby mezi jednotlivými subjekty, které probíhají někdy i v rádech hodin či maximálně jednoho, dvou dnů (jako např. mezi společnostmi XXXX – XXXX – XXXX), které končí okamžitým hotovostním výběrem z účtu posledního adresáta a vyvedení peněz do dispozice pachatelů. Ostatně i z bankovních informací uvedených společností bylo výše prokázáno, že na těchto nebyl vysledovatelný žádný další pravidelný tok financí, ale obchodní společnosti zapojené do uvedených obchodů, snad s výjimkou společnosti XXXX a XXXX, jejichž funkci však soud považuje s ohledem na osoby za ni jednající či stojící za specifickou (viz níže), pak sloužily výhradně pro tyto účelové obchody. Rovněž tak lze doplnit, že byla dána existence osob v postavení tzv. bílých koňů, a to jak ve vztahu k společnostem, které byly rozvedeny v rámci obchodních řetězců, tak i dalších navazujících subjektů jako např. společnosti XXXXXXXX, kdy jediným cílem pachatelů trestné činnosti bylo zakrýt stopy po vlastním působení a společností převést na osoby bez jakýchkoliv dalších zkušeností či vůbec zájmu provádět obchodní činnost, kdy do funkcí statutárních orgánů se dostávaly podepsáním listin, s jejichž obsahem se neseznámili a navíc místo platby za společnost sami inkasovali drobné částky za toto své působení. Takovéto osoby, které se rekrutují z pozic dělníků, bezdomovců, či osob nezvěstných, popřípadě i mrtvých, byla dána i v tomto projednávaném případě.

87. Mimo výše uvedené skutečnosti, které lze označit za obecné a typické znaky projednávané trestné činnosti je třeba uvést další, a to specifické okolnosti, které vedly soud k závěru o vině obžalovaných. Předně je to doznání obžalovaného M. Š., který v roli jednoho z obchodníků zastupujících společnost XXXX, potvrdil účelovost těchto obchodů, kdy ačkoliv zboží bylo z České republiky od společnosti XXXX a XXXX převezeno na Slovensko, odtud již neputovalo do destinací, jakými bylo Rumunsko a Spojené arabské emiráty, ačkoliv toto bylo finančním úřadům deklarováno, ale předmět prodeje byl následně zajištěn buď ve skladu v Bratislavě, anebo odtud převezen na území České republiky do areálu XXXX. Obžalovaný také vypovídal o zapojení osob, které se na trestné činnosti podílely, a to nejen obžalovaného J., ale též D. B. M. V.. Posledně jmenovaného obžalovaný označil za jakéhosi hlavního organizátora celé protiprávní činnosti.
88. Na tomto místě si soud dovolí uvést závěry, které zaujal právě k působení M. a T. V. v projednávané věci. Ačkoliv oba jmenovaní kategoricky popřeli, že by byli blíže obeznámeni s probíhajícími obchody a své zapojení omezili pouze na seznámení, či zprostředkování koupě a prodeje mezi společnostmi XXXX a M. J. (M.V.), resp. umožnění provést tuto transakci a následné obchody směrem k vývozu na Slovensko společností XXXX prostřednictvím společnosti XXXX a XXXX (T.V.), soud se s takovýmto vymezením neztotožnil. Jak již bylo výše uvedeno, obžalovaný Š. označil M. V. za osobu, která jej přímo úkolovala ohledně předmětných obchodů, a to tak, že se mu ozval s tím, že je kolegou D. B. bude řešit nákup, přičemž M.V. mu při následných schůzkách předával hotovostní peníze a zavázal jej tyto okamžitě vkládat na účty společnosti XXXX a odtud provádět transakce směrem ke společnostem XXXX a XXXX. Byl to rovněž M.V., kdo představil obžalovaného Š. P.O. s tím, že O. vlastní na osobu obžalovaného Š. pohledávku kolem 30 milionů Kč. Poté, co došlo k zahájení trestního stíhání, pak M.V. zajistil obžalovanému Š. obhájce a v podstatě mu prostřednictvím všech těchto právních zástupců bylo vyhrožováno, aby vypovídal tak, jak se to hodí sourozencům V.. Je pravdou, že obžalovaný Š. je osobou, která v minulosti byla opakovaně soudně trestána, a to pro trestnou činnost majetkového či daňového charakteru a soud byl tedy zavázán takovéto poznatky zohlednit při hodnocení věrohodnosti

1/2019

jmenovaného. Nicméně vzhledem k tomu, že výpověď obžalovaného Š. zapadá do dalších objektivních poznatků, zejména stran nezobchodování zboží směrem do Rumunska a Spojených arabských emirátů, jakož i realizaci vkladů a peněžních transakcí z účtů společnosti XXXX směrem ke společnostem T. V. a v neposlední řadě také logickým pochybnostem, které soud vzhledem k působení sourozenců V. má, učinil závěr o věrohodnosti výpovědi obžalovaného. Drobnou výjimkou zůstává pouze bagatelizace vlastní činnosti či obeznámení P. Š. s povahou protiprávního jednání, neboť právě pro jeho trestní minulost a způsob páčání mu muselo být jednoznačně zřejmé, jaký je skutečný účel nákupu a prodeje stanových tkanin a kosmetických tužek. Soud rovněž neshledal žádné známky o tom, že by obžalovaný jednal pod tlakem jiných osob, kdy evidentně i z této trestné činnosti měl majetkový prospěch a změna, kterou učinil v průběhu hlavního líčení, kdy se rozhodl k trestné činnosti doznat, je evidentně vyvolána snahou o dosažení mírnější sankce.

89. Pro úplnost, pakliže soud výše věnoval pozornost otázce věrohodnosti výpovědi obžalovaného Š., je třeba zmínit důkazy v podobě tzv. printscreenů komunikace mezi M. J. a P. Š. (č.l. 4808 – 4825). Ty mají podle obžalovaného J. dokreslovat chování obžalovaného Š., jakýsi nátlak či pohružky, že bude v trestním řízení vypovídat, pokud nedostane peníze, resp. aktivní nabídku z jeho strany na obstarání diplomatického pasu zajišťujícího imunitu. Obžalovaný Š. se k těmto listinám vyjádřil tak, že se jedná o neúplnou komunikaci, kdy nabídku na diplomatický pas Konga a následně Malty sice dostal, ale zjistil, že je to nesmysl a dál nic neřešil. Obstarání pasu přitom požadoval sám J.. Soud předložené materiály považuje za bezpředmětné, kdy sice zachycují komunikaci mezi oběma jmenovanými a obsahují také zmínky o dalších spoluobžalovaných, resp. o probíhajícím trestním řízení, ale nepřináší žádné nové poznatky, které by mohly jakkoliv změnit úvahy soudu. Fakt, že obžalovaný Š. informuje o tom, že půjde vypovídat, navazuje na jeho záměr vypovědět plnou moc předchozímu obhájci a může mít základ v jeho tvrzení, že obhájci byli obžalovaným vybráni třetí osobou stojící v pozadí. Je rovněž pravdou, že předložená komunikace je zjevně neúplná a neobsahuje ani k jednotlivým zprávám datum jejich odeslání (např. ohledně pasu – viz č.l. 4819 není komunikace úplná, když končí dotazem M. J. na rozsah imunity a dále nepokračuje). Soud již výše uvedl, že nepovažuje obžalovaného Š. za osobu, která by byla pod tlakem jiných osob a do trestné činnosti byl jakkoliv nevědomky vmanipulována. Jmenovaný má s protiprávním jednáním již předchozí zkušenosti a rozhodně si byl dobře vědom povahy i nyní projednávané věci. Naopak ani na straně obžalovaného J. není dán důvod vnímat jeho postoj tak, že by komunikace prokazovala, že jej P. Š. jakkoliv vydíral či, že o trestné činnosti sám nic nevěděl. Vzhledem k důkazům, které soud prezentoval výše proto nepovažoval za potřebné uvedený obsah hovorů dále zkoumat, neboť k vině obžalovaných a formě jejich zavinění měl dostatek dalších poznatků.
90. V každém případě mimo výpověď vztahující se k M.V. soud již dříve poukázal na naprostou nelogičnost chování T. V., který z pozice dlouhodobého a pravděpodobně úspěšného podnikatele vstupuje do zcela neznámého prostředí nákupu stanových tkanin a kosmetických tužek prostřednictvím M. J., s nímž ho nepojily žádné dlouhodobé vazby, tomuto k obchodům „zapůjčuje“ své dvě společnosti a finanční prostředky, poskytne mu plné moci k jednání za ně, a to vše bez obeznámenosti s obchodními partnery, skutečnou existencí zboží či reálností dosažení jakéhokoliv zisku. Lze též poukázat na doplňkové poznatky učiněné při daňových kontrolách, v nichž jsou uvedeny nesrovnalosti oproti výpovědi, kterou T.V. poskytl u soudu, a to že zboží neviděl a nebyl přítomen jeho předání, což neodpovídá údajům, které byly uváděny před orgány finanční správy. Lze též okrajově a na dokreslení poukázat na trestní minulost obou bratrů, kdy T.V. sice nemá záznam v evidenci Rejstříku trestů (č. l. 4835), byť sám uvedl, že v minulosti byl trestně stíhán, avšak ve výsledku byl zproštěn. Oproti tomu jeho bratr M.V. (č. l. 4836) byl v minulosti celkem 5x soudně trestán, a to mj. pro trestný čin podvodu. Při kumulaci všech výše uvedených skutečností proto soud musí vyslovit závěr o existenci minimálně důvodného podezření o zapojení M. a T. V. do uvedené trestné činnosti, kdy jejich postavení rozhodně nebylo nikterak zanedbatelné, ba právě naopak se lze domnívat, že se jednalo o organizátory celé trestné činnosti,

1/2019

kteří stáli v pozadí a jimž mj. z titulu hlavního postavení ve společnostech XXXX a XXXX, které byly koncovými beneficienty protiprávních zisků z neoprávněných nároků na odpočet daně, plynul prospěch. S ohledem na to tedy soud prostřednictvím předsedy senátu již po vyhlášení tohoto rozsudku učinil v rámci jeho odůvodnění u hlavního líčení podnět státnímu zástupci k prošetření takovýchto poznatků a případně zahájení trestního stíhání vůči oběma jmenovaným. Pochopitelně výčet osob, které s vysokou pravděpodobností do trestné činnosti byly zapojeny, se neomezuje pouze na všechny nyní obžalované, případně sourozence V., ale určitá podezření soud shledal rovněž k dalším osobám, jakými byly zejména J.H., A. E. či D. B..

91. Pakliže soud výše konstatoval jako doplňkový poznatek k zapojení některých osob do trestné činnosti jejich trestní minulost, nelze tomu jinak učinit rovněž ve vztahu k nyní obžalovaným. Předchozí protiprávní jednání, za které byl pravomocně odsouzen, již bylo uvedeno ve vztahu k P. M. Š. v podobě opisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 4688), jakož i připojeným trestním spisem Okresního soudu v Karviné, sp. zn. 9 T 112/2018, kdy byl obžalovaný uznán vinným trestným činem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, kterého se dopustil prostřednictvím společnosti XXXX, jejímž byl společníkem a jednatelem. Rovněž tak obžalovaný M. J. byl v minulosti opakovaně soudně trestán (č. l. 4705), a to rovněž pro majetkovou trestnou činnost v podobě podvodu. V případě obžalovaných J. S. a P. O. sice nebyly dány poznatky o pravomocném odsouzení pro předchozí trestnou činnost (č. l. 4703-4704), s výjimkou odsouzení J. S. Městským soudem v Brně pod sp. zn. 9 T 39/97, avšak pro zcela odlišné protiprávní jednání v podobě nedbalostního ublížení na zdraví, avšak v případě P. O. soud poukazuje, pochopitelně při důsledném zdůraznění zachování zásady presumpce neviny, na další trestní stíhání jmenovaného. Jde jednak o trestní věc vedenou u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019, kdy na jmenovaného, jakož i další osoby byla podána obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Brně, pro spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku (č. l. 4909-4942) a dále v trestní věc vedenou rovněž u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 4/2020, na základě obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Brně, pro spáchání zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea dva trestního zákoníku, zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku a zvláště závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku (č. l. 4943-5010). V obou předmětných kauzách přitom obžalovaný P. O. vystupuje jako spolupracující obviněný ve smyslu § 178a trestního řádu.
92. K osobě J. S. pak soud dodává, že rovněž u něj shledal jednání, které dává do přímé souvislosti s páchaním trestné činnosti a na které poukázal v rámci vymezení typizujících znaků pro obdobnou daňovou trestnou činnost v podobě převádění obchodních společností prostřednictvím nichž k protiprávnímu jednání dochází, a to za účelem znesnadnit následně orgánům finanční správy či orgánům činným v trestním řízení, identifikaci pachatele či získání důkazního materiálu, např. v podobě účetnictví, které při takovýchto účelových převodech bývá zašantročeno. Ve vztahu k tomu nalézací soud připomíná výpověď svědka V. T., který jednoznačně konstatoval ke svému působení ve funkci jednatele společnosti XXXX, že za tuto fakticky nevystupoval a nečinil žádné úkony, naopak o přepsání jednatelství byl požádán obžalovaným S., ačkoliv v uvedené době pracoval jako malíř-natěrač. Za společnost, jak již to v obdobných případech bývá, sám nic neplatil, naopak dostal asi 3 000 nebo 4 000 Kč. Účetnictví nepřebíral, pouze ho pomáhal dávat obžalovanému S. do auta.
93. Z dalších osob, u nichž byla zmíněna potencionální účast na projednávané trestné činnosti či obeznámení s ní, pak lze připomenout P. B.(č. l. 4837), který byl rovněž dříve odsouzen pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

daňovou trestnou činností či D. B.(č. l. 4838-4839), který byl odsouzen pro spáchání trestného činu podvodu a založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny, a to slovenskými soudy. Konečně pak již opakovaně zaznělo, že za společnost XXXX XXXX, coby počátečního článku obchodního řetězce vystupoval J.H., který byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 4. 8. 2015, sp. zn. 92 T 103/2015 (č. l. 1803-1808) odsouzen pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Lze uzavřít, že i účast takového množství osob s předchozí zkušeností při páčání majetkové trestné činnosti na uvedených obchodech soud nepovažuje za nahodilou.

94. Mezi další konkrétní skutečnosti, které usvědčují obžalované z páčání trestné činnosti, jsou pak jednak fyzické nalezení zboží ve skladech v Bratislavě a XXXX, ačkoliv toto mělo být podle obchodní dokumentace vyvezeno do Rumunska a Spojených arabských emirátů a na něj navazující znalecký posudek ohledně ocenění stanových tkanin, které prokázalo bezcennost či jednoznačnou nadhodnocenost zboží v rámci obchodních transakcí. Ostatně samotný jeho popis, jakož i vlastnosti neodpovídají látkám, které by měly být použity k výrobě stanů, a to jak co do gramáže, funkčnosti tkanin, tak i jejich vzhledu, neboť obsahovaly potisky předchozích uživatelů. Obdobná situace byla konstatována rovněž ve vztahu ke kosmetickým tužkám, kde znalecké zkoumání neshledal soud za důvodné, neboť tužky již na základě sdělení krajské hygienické stanice a v návaznosti na stávající zákonnou úpravu, nesplňovaly základní podmínky jejich uvedení na trh. V neposlední řadě soud poukazuje rovněž na prokázání padělání generální plné moci a čestného prohlášení, jimiž se vykazoval druhý z počátečních článků obchodního řetězce, a to společnost XXXX, kdy tyto mají zachycovat podpis a udělení plné moci M. T. A. E. ke všem právním úkonům za společnost XXXX, kdy ověřené podpisy M. T. neobsahují razítka úřadu Městské části Bratislava – Ružinov, přičemž posledně jmenovaný ostatně ještě před realizací vlastních obchodů prokazatelně zemřel.
95. Nalézací soud tedy uzavírá, že obžalobě se podařilo bezezbytku prokázat v co nejširších souvislostech spáchání trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, kdy na jednání všech obžalovaných nelze pohlížet jako na samostatná jednání bez znalosti dalších souvislostí, ale naopak na provázaný sled účelově vedeného jednání s cílem vytvořit vědomě obchodní řetězec několika společností, jejichž jediným cílem při zobchodování zboží označeného jako stanové tkaniny a kosmetické tužky bude přeprodání bezcenného či výrazně nadhodnoceného zboží v rychlém sledu tak, aby ve výsledku bylo možno uplatnit nárok na odpočet DPH s tím, že první společnosti v řetězci daň neodvedou a poslední české společnosti při deklarování vyvezení zboží do jiného členského státu EU pak takovýto nárok uplatní (XXXX a XXXX). Výše neoprávněného nároku na odpočet DPH dosáhla celkové výše 6 500 458,48 Kč, kdy se jedná o součty zkrácené daně, jak ze strany společnosti XXXX působící v prvním z obchodních řetězců ve výši 1 093 243,20 Kč a společnosti XXXX, u které došlo ke zkrácení daně v prvním řetězci ve výši 1 396 243,80 Kč a v případě druhého řetězce ve výši 4 010 971,48 Kč. Nalézací soud se na tomto místě plně ztotožnil s názorem obžaloby, která poukázala na četnou judikaturu Nejvyššího soudu vztahující se k projednávané trestné činnosti, a to jak ke kontinuitě jednotlivých aktivit obchodních společností zapojených do systému obchodního řetězce, tak aby jejich činnost ve výsledku zastrešela skutečný cíl prováděných činností v podobě nárokování nadměrného odpočtu DPH za současného eliminování podezření z možných daňových úniků (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. 5 T do 1489/2014), tak zejména k otázce rozsahu výše vylákané daňové výhody. Ačkoliv v nyní projednávané věci došlo ke konstatování existence určitého druhu zboží, ohledně něhož probíhaly transakce mezi jednotlivými články obchodního řetězce, bylo zdůrazněno, že takovéto zboží neodpovídalo deklarované povaze, nesplňovalo náležitosti zboží popsaného ve vystavovaných fakturách, ale jednalo se o věci, které byly výrazně nadhodnoceny. Již v předcházející rozhodovací praxi Nejvyššího soudu bylo zdůrazněno, že předpokladem

1/2019

požadování nadměrného odpočtu DPH je existence zdanitelného plnění, kdy zdanitelným plněním se rozumí plnění, které je předmětem daně a není osvobozené od daně (§ 2 odst. 2 písm. a), b) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty). Realizace zdanitelného plnění znamená, že na straně dodavatele uskutečnění zdanitelného plnění vyvolává povinnost odvést daň a na straně odběratele umožňuje provést odpočet DPH za předpokladu, že oba subjekty jsou plátcí DPH. Vzhledem ke skutkovým zjištěním, která učinil tento nalézací soud a závěru o tom, že obžalovaní při páčání trestné činnosti byli jednoznačně provázáni a věděli o účelovosti obchodního řetězce počínaje jeho prvotním článkem až po vývoz do jiného členského státu EU, resp. dále fiktivního přesunu do třetích zemí, museli být rovněž obeznámeni s tím, že nebylo odvedeno DPH, a proto pro stanovení rozsahu výše daňové výhody, která byla vylákána, je třeba vycházet z částky, kterou obžalovaní na nadměrném odpočtu DPH fakticky požadovali (blíže srovnej usnesení NS ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1087/2016). Je třeba rovněž zdůraznit, že při zjišťování rozsahu zkrácení daně se neuplatní stejná hlediska jako je tomu v případě určování výše prospěchu, který pachatel získal trestnou činností. Při zkrácení daně totiž pachatel z části nebo vůbec neplní své zákonné povinnosti přiznat a zaplatit daň a využívá k tomu postupy, které nejsou v souladu se zákonem. Výše zkrácené daně pak respektuje to, jaká byla skutečná daňová povinnost příslušného plátce či poplatníka, do které se promítají všechny slevy, odpočty, náklady a další položky, jimiž lze legálně snižovat daňový základ. Celkový rozsah zkrácené daně tak tedy nelze snižovat o náklady pachatelem vynaložené na spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a povinné platby podle § 240 trestního zákoníku (srovnej usnesení NS ze dne 7. 8. 2013, sp. zn. 5 Tdo 693/2013). Za dané situace tedy není nezbytné zkoumat, jaká byla hodnota zboží, které bylo předmětem obchodních transakcí v rámci vytvořeného řetězce, neboť pro účely zjištění rozsahu, v jakém je spáchán čin, je třeba vycházet z nároku na vyplacení nadměrného odpočtu. Je proto zcela bezpředmětné, zda v rámci nákupů a prodejů pachatelé trestnou činnost páčají pouze formou vykazování fiktivního zboží, které nikdy neexistovalo či jak tomu bylo v tomto případě, sofistikovaněji zajistí zboží zanedbatelné hodnoty, které fyzicky zobchodují včetně přepravy a uskladnění. Jimi vykazované zboží totiž jednoznačně neodpovídá realizaci obchodní činnosti za účelem zisku legální cestou, ale komodita, s níž obchodují, neodpovídá deklarovaným vlastnostem a existence zboží je dána toliko s cílem získání neoprávněné daňové výhody.

96. Obžalovaní tedy zkrátily daň z přidané hodnoty, takovýto čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, který je dán ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku částkou nejméně 5 000 000 Kč, a tímto jednáním naplnili, jak po stránce objektivní, tak subjektivní, zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku. Po subjektivní stránce soud dospěl k názoru, že obžalovaní jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení zákonem chráněného zájmu, v tomto případě zájmu společnosti na správném vyměření daně a na příjmech z této povinné platby do státního rozpočtu z České republiky a takovéto porušení způsobit chtěli, neboť vyvíjeli aktivní činnost k tomu, aby vytvořením umělého obchodního řetězce a nepravdivým deklarováním vlastností zboží, které bylo výrazně nadhodnoceno, vedli svou činnost, nikoliv se záměrem opatření legálního zisku koupí a prodejem, ale výhradně uplatněním neoprávněného nároku na odpočet příslušné daně. Soud neuvěřil obžalovaným, že jejich aktivita se omezovala toliko na nákup zboží od jednoho subjektu, a jeho prodej subjektu druhému, ale dospěl k závěru, že všichni jmenovaní si byli vědomi existence celého řetězce, jeho významu a svého postavení v něm. Předně lze poukázat na vazby, které panovaly mezi nimi, jakož i dalšími osobami, o jejichž pravděpodobném podílu na trestné činnosti soud hovořil dříve. Obžalovaný S. se znal od mládí s obžalovaným O. a stejně tak je vysledovatelné propojení dalších osob, zejména přes M. V., jehož možnému postavení řetězci rovněž byla věnována pozornost. S tímto se znali blíže obžalovaní O. a J., přičemž právě M.V. je následně měl vzájemně seznámit. Posledně jmenovaný rovněž jako prostředník figuruje při setkání obžalovaných Š. a O.. Dále pak byl P. Š. z dřívějšíka obeznámen s obžalovaným J.. Soud nesouhlasí s námitkami, že

1/2019

takovéto vazby mezi jednotlivými osobami nic neznamenají a v rámci obchodů jednotliví obžalovaní pouze oslovovali své známé, aby udali získané zboží. Celé jednání totiž není možné omezit toliko na vnímání vždy dvou navazujících transakcí, ale je nutno zohlednit celé spektrum poznatků o prováděných obchodech. Nejen, že obžalované pojily předchozí, mnohdy přátelské, vztahy, což je základní předpoklad pro vznik důvěry mezi osobami, které se dopouští trestné činnosti, ale v rámci obchodů bylo poukázáno na skutečnost, že právě mezi nimi mělo docházet údajně k náhodným setkáním a akceptacím realizace obchodu se zbožím, s nímž žádný z nich neměl žádnou zkušenost. Nikdo z obžalovaných neuložil peníze do obchodů a přesto generoval zisk z údajných provizí, které však v době uzavření obchodu nebyly vůbec jisté, docházelo k nestandardním hotovostním platbám namísto úhrady zboží přes bankovní účty, a pokud k tomu došlo, pak veškeré transakce probíhaly v rádech několika hodin či dnů, s okamžitým výběrem vkladu a odklonění hotovosti. Zboží putuje mezi subjekty v ČR, aby bylo vyvezeno na Slovensko a odtud se část z něj nepochopitelně vrátila zpět do ČR namísto deklarovaného vývozu do třetích zemí. V rámci policejního šetření pak byly rozkryty další podezřelé obchody, které však nebyly zahrnuty do stávajícího trestního stíhání obžalovaných (zejména č.l. 625 – 657, 2335 – 2338, 2728 – 2761, 2918 – 2931), o nichž obžalovaný Š. potvrdil, že i v tomto případě se jednalo o obdobné protiprávní jednání. I zde přitom docházelo ke zobchodování nejrůznějšího nesourodého zboží označeného jako multifunkční palety Mineral Eye Color, smaltované tabulky a flash tattoos sety, a to vždy v posloupnosti společností XXXX či XXXX (za kterou rovněž jako jednatel vystupoval J. S.) – XXXX – XXXX (nikoliv však XXXX, ale tentokrát XXXX, jehož jednatel byl M. J., s posléze změněnou obchodní firmou XXXX) – XXXX. Jak uvedl státní zástupce, v daném směru nebylo toto jednání zahrnuto mezi stíhané skutky pro nemožnost zajištění předmětného zboží či získání podrobnějších informací o něm. Lze tedy uzavřít, že mezi všemi obžalovanými existovaly pevnější vazby využití k realizaci různých obchodů se zbožím, které nesplňovalo deklarované parametry, kdy obchodní transakce byly evidentně vedeny výhradně s cílem získání neoprávněného daňového odpočtu, o čemž všichni obžalovaní vzhledem k okolnostem obchodů a jejich nestandardního postupu jednoznačně museli vědět. Soud opětovně zdůrazňuje svou domněnku k osobám M. a T. V., kteří stáli v centru takových vazeb a hovoří-li obžalovaný Š. o organizátorství (byť toliko k osobě M. V.), lze takový poznatek brát jako důvodné podezření ve vztahu k oběma bratrům.

97. Na doplnění soud uvádí, že pachatelem i spolupachatelem uvedené trestné činnosti může být nejen subjekt daně, ale kdokoliv, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla jemu nebo i jinému subjektu vyměřena buď vůbec, nebo ne v zákonné míře, a daň tak byla zkrácena ve větším rozsahu. Z tohoto důvodu subjekt daně a subjekt trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby nemusí být totožný a nelze proto zaměňovat daňovou povinnost a trestní odpovědnost za zkrácení daně (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 3. 2011, sp. zn. 5 Tdo 117/2011).
98. Pro úplnost nalézací soud dodává, že k výše uvedeným závěrům dospěl na základě dokazování, proti jehož způsobu nevznesla žádná z procesních stran žádné námitek a rovněž v rozsahu, který procesní strany požadovaly. Své závěry založil na výpovědích jednotlivých obžalovaných, jakož i svědků a znalce a dále doplnil o listinné materiály, jejichž obsah rozvedl v odůvodnění tohoto rozsudku. Z dalších provedených důkazů pak relevantní poznatky nebyly učiněny. Pokud obhajoba obžalovaného J. S. navrhla doplnění dokazování o výslech svědka J. V. z Bratislavy, poukázal již v rámci hlavního líčení soud na to, že v daném směru byla učiněna snaha policejního orgánu v přípravném řízení o zjištění takové osoby (č. l. 595), avšak dožádané orgány Slovenské republiky žádnou takovou osobu neztotožnily. Ostatně výslech navrhovaného svědka má soud za bezpředmětný, neboť vina obžalovaného S. byla prokázána z dalších výše uvedených poznatků a návrh na výslech, resp. zjištění svědka V. považuje za účelový. Stejně tak soud již výše rozvedl,

1/2019

jaké důvody jej vedly k odmítnutí dalšího znaleckého zkoumání, zejména stran hodnoty kosmetických tužek.

99. Při rozhodování o druhu a výměře uložené sankce soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku. V první řadě je třeba konstatovat, že obžalovaní byli v rámci zákonné sazby stanovené pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ohroženi trestem odnětí svobody od 5 do 10 let. Ve vztahu ke všem obžalovaným soud konstatuje, že jejich postavení v rámci páchané trestné činnosti má za v podstatě identické, neboť představovali jednotlivé články obchodního řetězce vytvořeného za účelem získání neoprávněného nároku na odpočet daně a jejich jednání směřovalo ke stejnému následku v podobě způsobení zkrácení daně ve výši 6,5 milionu Kč. Současně je třeba zohlednit, že výše takto zkrácené daně představuje při zákonném vymezení velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku, jak již bylo výše uvedeno, škodu při samé spodní hranici. Tento fakt byl proto u všech jmenovaných zohledněn při následné výměře trestu, který vzhledem k zákonným podmínkám a rozsahu trestní sazby, jakož i absenci okolností, které by umožnily soudu postup ve smyslu § 58 trestního zákoníku, tedy mimořádné snížení trestu odnětí svobody, ukládal jako trest nepodmíněný.
100. V případě obžalovaného J. S. bylo již dříve uvedeno, že jmenovaný v minulosti byl soudně trestán, avšak jedná se o odsouzení z 15. 5. 1997, jenž bylo následně amnestováno. Z daného důvodu je proto třeba na obžalovaného hledět jako na dosud netrestaného, stejně jako je tomu i v případě obžalovaného M. J., který byl rovněž v minulosti 4x soudně trestán, ovšem jeho odsouzení vzhledem ke splnění zákonných podmínek, již byla osvědčena. U obžalovaného P. O. pak není dán žádný záznam v evidenci Rejstříku trestů (č. l. 4893-4895). S ohledem na tuto skutečnost je tedy možné na všechny tři výše uvedené obžalované pohlížet shodným měřítkem a soud tedy ukládal trest při spodní hranici zákonné trestní sazby, konkrétně v délce 6 let. Za splnění zákonné podmínky uvedené v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak obžalované zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaní svou úmyslnou trestnou činností získali pro sebe, resp. i jiného majetkový prospěch, byla naplněna též podmínka pro uložení peněžitého trestu. Ten přitom z pohledu soudu není vyloučen ani vzhledem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaných, kdy J. S., P. O. i M. J. jsou výdělečně činní a ačkoliv posledně dva jmenovaní uváděli i značné dluhy z předchozího podnikání, vzhledem k okolnostem tohoto případu, na jehož základě, jak sami uvedli, získali z provedených obchodů prospěch, byť soud nesouhlasí s tím, že tento plynul z jakýchkoliv provizí, ale jako odměna z neoprávněně vylákaného daňového odpočtu a dále jsou jmenovaní stále v produktivním věku, proto jim uložil spíše symbolický peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy jedna z nich činí 1 000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 100 000 Kč a pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve zákonné lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Stejně tak se soud ztotožnil s návrhem obžaloby na uložení trestu zákazu činnosti, a to v případě obžalovaných J. S. a P. O. spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, neboť své trestné činnosti se dopustili v přímé souvislosti s výkonem jednatelské funkce ve společnostech XXXX a XXXX. V případě obžalovaného M. J. soud zákaz činnosti vymezil zákazem smluvního zastupování obchodních společností a družstev, neboť jmenovaný se protiprávní činnosti dopouštěl nikoliv z pozice statutárního orgánu, ale na základě plné moci, která mu byla udělena T.V. k jednání za společnosti XXXX a XXXX. U všech jmenovaných pak soud vyměřil délku trestu zákazu činnosti na dobu 5ti let.
101. V případě obžalovaného P. M. Š. bylo na místě v první řadě ukládat souhrnný trest za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 28. 2. 2019, č. j. 9 T 112/2018-553, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2019, č. j. 7 To 108/2019-607, dále za sbíhající se pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 145

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

1/2019

odst. 1 trestního zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 4. 2018, č. j. 2 T 107/2017-204, ve spojení s usnesením Městského soud v Praze ze dne 22. 6. 2018, č. j. 8 To 226/2018 a v neposlední řadě též za sbíhající se přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 204 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2018, č. j. 3 T 52/2017-233, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2019, č. j. 11 To 1/2019-260. S ohledem na zákonné podmínky stanovené v § 43 odst. 2 trestního zákoníku přitom soud byl zavázán ukládat souhrnný trest podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejpřísněji trestný, které představuje ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku, tedy ukládat trest již ve shora avizované výměře od 5 do 10 let odnětí svobody a současně stanovit sankci tak, aby nebyla mírnější, než trest uložený předchozími rozhodnutími. Soud tedy byl vázán ve vztahu k poslednímu z výše uvedených rozhodnutí, a to konkrétně rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2019, č. j. 7 To 108/2019-67, ukládat trest, který by nebyl mírnější, než trest odnětí svobody v trvání 3 let a 6 měsíců, stanovený jakožto nepodmíněný, kdy současně s tímto Krajský soud v Ostravě uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení vozidel na dobu 3 let, jakožto i trest propadnutí věci, a to plynové pistole, zásobníku, nábojů a průkazu Europolis vydaného na jméno P. M. A.. Nutno konstatovat, že vzhledem k trestní minulosti obžalovaného (č. l. 4896) by soud i přes okolnosti, které zmínil dříve u obžalovaných S., O. a J.stran výše škody způsobené nyní projednávanou trestnou činností, ukládal trest jednoznačně přísnější, než byl uložen u spoluobžalovaných. Na druhou stranu však soud připomíná přístup obžalovaného, který změnil své stanovisko a v rámci hlavního líčení se doznal k trestné činnosti a do jisté míry svou výpovědí pomohl označit i další osoby, které se na protiprávním jednání podílely, a to zejména M. V., kdy obsah takovéto výpovědi má soud za věrohodný a na základě něho konstatoval důvodné podezření, že se posledně jmenovaný společně s dalšími osobami skutečně na trestné činnosti podílel. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud u obžalovaného P. M. Š. ukládal souhrnný trest ve stejné výměře, jako tomu bylo u spoluobžalovaných, tedy trest nepodmíněný v délce 6 let, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. Stejně jako u spoluobžalovaných pak soud obžalovanému Š. uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 let a zopakoval již dříve uložený zákaz řízení motorových vozidel na dobu 3 let, stejně jako trest propadnutí věci, a to plynové pistole, zásobníku s tlakovou bombičkou, 8 ks střel, průkazu Europolis a tento doplnil o 232 rolí látkové tkaniny a 14 papírových krabic obsahujících kosmetické tužky, tedy věci, které byly zajištěny ve skladech v Bratislavě a v XXXX. Tyto látky a kosmetické tužky lze označit za nástroj trestné činnosti, pomocí něhož pachatelé dosáhli cíle, k níž směřovali své protiprávní jednání, tedy vylákání daňového odpočtu a byť se jednalo o ryze formální obchodní vztahy, lze mít za to, že došlo k převedení tohoto zboží právě do dispozice obžalovaného Š., který s tímto fyzicky nakládal, ať již na území Slovenska ve svých skladech v Bratislavě či zboží následně odeslal do skladu v XXXX. Je tak splněna podmínka, aby tímto uloženým trestem byla dotčena toliko věc náležející pachateli (§ 70 odst. 3 trestního zákoníku), a to ve smyslu § 135 trestního zákoníku, neboť obžalovaný s látkami i kosmetickými tužkami skutečně fakticky jako vlastník nakládal.

102. Současně nalézací soud s ohledem na požadavek uvedený v § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výroky o trestech, které byly obžalovanému Š. pravomocně uloženy již dříve uvedenými rozhodnutími Okresního soudu v Karviné, Obvodního soudu pro Prahu 9 a Okresního soudu v Hradci Králové, ve spojení s na ně navazujícími rozhodnutími odvolacích instancí, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

1/2019

103. K trestnímu řízení se a nárokem na náhradu majetkové škody proti všem obžalovaným připojil Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., a to s částkou 1 093 243,20 Kč (č. l. 4731-4732). Předně je třeba poukázat, že v rámci tohoto odůvodnění soud dospěl k závěru, že obžalovaní svým úmyslným jednáním v podobě realizace účelových obchodů s bezcenným, resp. nadhodnoceným zbožím zkrátili daň z přidané hodnoty. V rámci dřívější judikatorní praxe bylo konstatováno, že nárok státu na zaplacení daně není nárokem na náhradu škody, který by mohl příslušný finanční orgán uplatňovat v trestním řízení podle § 43 odst. 3 trestního řádu proti subjektu povinnému k zaplacení daně, ale jedná se o nárok vyplývající přímo ze zákona, a proto je na místě, aby finanční úřad nejprve danou situaci řešil vydáním platebního výměru, jímž právnické osobě, která byla zainteresována na zkrácení daně, tuto doměřil. Současně je však třeba zkoumat, zda za situace, kdy takovýto platební výměr je nevykonatelný, neboť právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci, přichází do úvahy, aby byl ze strany finančního orgánu vznesen nárok na náhradu škody vůči osobě jednající za takovouto právnickou osobu, která zkrátila daň. Jde-li o akciovou společnost nebo o společnost s ručením omezeným a je-li obžalovaný členem jejich statutárního orgánu, je pak třeba řešit otázku, zda mu v takovém případě nevzniká ručitelský závazek, na základě kterého by mohl být v adhezním řízení zavázán k náhradě škody způsobené nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem. Uplatnění nároku na náhradu škody by mohlo přicházet v úvahu i tehdy, jestliže by bylo možné dovodit odpovědnost obviněného, který není plátcem, resp. poplatníkem zkrácené (nebo neodvedené) daně, jako pachatele trestného činu podle § 240 tr. zákoníku za škodu nebo bezdůvodné obohacení způsobené tímto trestným činem (viz usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013). Orgán finanční správy, který zastupuje Českou republiku v roli poškozené pak soudu doložil opětovně skutečnosti, které již byly rozvedeny při dokazování viny obžalovaných, a to, že dne 20. 8. 2015 byla zahájena daňová kontrola směrem ke společnosti XXXX, na jejímž základě pak byla doměřena daň k DPH za zdaňovací období srpen a září 2014 ve výši 1 093 243,20 Kč. Proti uvedeným platebním výměrům podal daňový subjekt odvolání, které bylo ze strany odvolacího finančního ředitelství zamítnuto rozhodnutím ze dne 31. 7. 2019 (č. l. 4733-4741). Následné vymáhání pohledávky bylo bezvýsledné a vznikají tak pochybnosti o dobytosti specifikovaných daňových nedoplatků na DPH. Za dané situace tedy soud s ohledem na skutečnost, že částka uplatněná finančním orgánem z titulu zkrácené daně odpovídá závěrům nalézacího soudu o jejím protiprávním vylákání v podobě zkrácení daně obžalovanými, tato pak nebyla na základě dodatečného daňového výměru ze strany společnosti XXXX uhrazena a byla neúspěšně vymáhána, je na místě zavázat obžalované coby pachatele trestného činu k její úhradě. Obžalovaní svým jednáním společně vytvářeli podmínky k tomu, aby došlo ke zkrácení daně, kdy účelově vytvořili řetězec obchodních společností, v jehož rámci docházelo k umělému navyšování bezcenného či málo hodnotného zboží, přičemž tento řetězec se vykazoval typickými znaky pro obdobnou trestnou činnost, kdy jak již bylo uvedeno na počátku, stojí subjekt, který neodvede daň, je následně převáděn na osoby v pozicích tzv. bílých koňů, které jsou nadále pro orgány finanční správy nekontaktní. Následuje vícero článků, které mají zastrít rychlé přeprodávání zboží a vytváření toliko zdání standardního obchodu, kterými v tomto případě byly společnosti XXXX a XXXX, aby následně figuroval subjekt v pozici beneficienta, který zboží prodá do jiného členského státu, v tomto případě společnost XXXX a její prodej zboží do Slovenské republiky společnosti XXXX a v důsledku této operace pak uplatní nárok na odpočet DPH. Soud konstatoval, že jednání každého z obžalovaných mělo stejně významnou hodnotu pro úspěšnost páchaní trestné činnosti a soud považuje proto za adekvátní, jestliže za situace, kdy se Česká republika zastoupená finančním úřadem nemohla domoci své pohledávky v podobě doměřené daně, je na místě, aby za škodlivý následek odpovídali všichni obžalovaní společně a nerozdílně.

1/2019

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 21. května 2020

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu